

Chuyện Tình Thiên Yết Và Song Ngư

Contents

Chuyện Tình Thiên Yết Và Song Ngư	1
1. Chương 1: Gặp Gỡ Thiên Yết	1
2. Chương 2: Lời Cảnh Báo, Cảm Giác Của Song Ngư	3
3. Chương 3: Cuộc Nói Chuyện Với Ngư, Lời Tỏ Tình Của Yết	4
4. Chương 4: Khách Không Mời Mà Tới	6
5. Chương 5: Có Lẽ Là Tình Yêu Mới?	7
6. Chương 6: Trái Tim Chuyển Hướng	10
7. Chương 7: Nàng “tử” Xuất Hiện	12
8. Chương 8: Chị Gái Và Lễ Valentine	14
9. Chương 9: Thiên Bình. Song Ngư. Thiên Yết. “cô Gái Của Quá Khứ”	17
10. Chương 10: Hẹn Hò Cặp Thật Phiền Phức	19
11. Chương 11: Lời Nói Dối Nhấn Tâm (1)	21
12. Chương 12: Lời Nói Dối Nhấn Tâm (2)	22
13. Chương 13: Sự Thật Được Tiết Lộ!	24
14. Chương 14: Kết Thúc	26
15. Chương 15 - Chương Cuối: Hạnh Phúc Mới Sẽ Được Viết Lên Trang Giấy Trắng Này	28

Chuyện Tình Thiên Yết Và Song Ngư

Giới thiệu

Song Ngư là một cô nàng không quá xinh đẹp, học lực cũng khá. Thiên Yết là chàng trai có sức hút,

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuyen-tinh-thien-yet-va-song-ngu>

1. Chương 1: Gặp Gỡ Thiên Yết

Song Ngư là một cô gái không quá xinh đẹp, học lực cũng khá. Bố mẹ qua đời từ khi Ngư lên năm. Bên cạnh chỉ còn lại là 4 góc tường, cùng với cậu bạn thân thời cấp hai - Thiên Bình. Họ chơi thân nhau từ khi

ngồi cạnh nhau... Cô nàng Ngự tuy bình thường nhưng lại có rất nhiều cậu con trai hâm mộ, bao nhiêu lần được trai lớp khác tỏ tình, Ngự từ chối, nói rằng Ngự chưa muốn có bạn trai. Bình cũng nghĩ vậy vì bản thân Bình không muốn Ngự có bạn trai...

Một buổi sáng hôm nọ, Ngự đến trường cùng Bình, hai người họ nói chuyện vui vẻ. Đột nhiên một cơn gió bay nhẹ qua mái tóc của Ngự, một đám con gái đứng vây quanh một cậu con trai trước cổng trường. Đó là Thiên Yết - hoàng tử của trường. Yết nổi tiếng hơn Bình, cũng vì vậy mà Bình không muốn để Ngự đụng chạm vào Yết, nếu có thành bạn trai của Yết thì Ngự chắc chắn sẽ bị bắt nạt.

- Bình này... Sao cậu không được như người đằng kia vậy?

- Ngự này... Đừng để ý làm gì... Đi thôi

Câu hỏi cũng không ngạc nhiên gì cả. Ngự vô cùng ngốc, chuyện về anh chàng Yết cô không biết gì. Nhưng đó không phải chuyện của Ngự, Ngự chỉ muốn cho qua, Bình kéo tay Ngự vào trong lớp, tự dưng tay còn lại của Ngự bị ai đó kéo lại. Bình quay lại, bực mình quá nên nói:

- Này cậu Yết... Làm ơn bỏ tay bạn tôi ra...

Ngự đơ người ra không biết chuyện gì diễn ra. Phương châm sống của Ngự là nếu dính vào chuyện nào đó là phải giải quyết cho xong. Vì bị dính vào cuộc cãi cọ của Bình và Yết, Ngự muốn xử lí nhanh, cô liền hất tay của Yết ra và nói:

- Xin lỗi bạn nhưng nếu không có chuyện gì thì xin hãy để mình và bạn của mình yên được không?

Yết không nói gì, Bình và Ngự cùng nhau vào lớp. Mấy đứa con gái xung quanh Yết hỏi han này nọ như thể Yết vừa bị đánh vậy. Trong đầu, Yết nghĩ rằng Ngự có vẻ là đứa con gái không giống bất kì đứa con gái khác trong trường, vì vậy, cậu đã quyết định tìm hiểu Ngự nhiều hơn...

Trong lớp, Ngự gục mặt xuống bàn, Bình cảm thấy lo lắng, định kéo Ngự ra khỏi lớp trốn tiết đầu nhưng lại vừa đúng lúc chuông vào lớp. Cô giáo vào lớp và thông báo:

- Hôm nay vì các giáo viên có cuộc họp hội đồng nên các em sẽ được nghỉ các tiết học sau! Các em nào muốn về thì có thể xuống văn phòng lấy giấy phép!

- Dạ

Học sinh đồng thanh, gần nửa lớp xuống lấy giấy phép. Trong đó có cả Ngự và Bình. Xin giấy xong, họ hẹn nhau ở cổng trường. Trước cổng trường, Yết đang đứng đó, cậu ta đang đợi Ngự. Ngự ra ngoài cổng trường, cô bé chợt thấy Yết đang đứng cười một mình cô liền hỏi:

- Bộ cậu khùng hả? Sao cười một mình?

- H...Hả? À mà cậu ra để về cùng tôi sao?

- Không có! Tôi đợi Bình! Chúng tôi về cùng nhau...!

- Hay cô về cùng tôi đi?

- Không! Tôi hứa với Bình rồi!

Yết tự dưng cảm thấy nhói trong tim. Cậu ta túm lấy tay Ngự và nói:

- Tôi sẽ không để cô đến với Bình đâu!

- Buông tay tôi ra!

Thiên Bình thấy Ngự đang la lên, cậu chạy ra đâm vào mặt Yết:

- Tôi bảo cậu buông cô ấy ra!!

- B...Bình à...!

- Cậu được lắm...Thiên Bình - Yết nói với giọng cười đều.

-Hết chương 1-

2. Chương 2: Lời Cảnh Báo, Cảm Giác Của Song Ngư

-Lời kể của Song Ngư-

Đã có một người từng nói với tôi rằng: “Cho dù yêu ai, tình cảm của bạn luôn xuất phát từ trái tim. Mà nếu không yêu, chắc chắn bạn sẽ cô đơn lẻ loi”. Đó là câu nói của Song Tử, anh trai tôi. Hiện nay anh ấy không còn trên thế gian và cũng không còn cho tôi bất kì lời khuyên nào cả. Mà giờ đây bên cạnh tôi chỉ có mình Thiên Bình - cậu bạn thân thời cấp 2 của tôi...

Sau khi tôi cãi Bình và Thiên Yết - hoàng tử của trường cấp 3 tôi đang học, tôi đã kéo Bình đi để tránh xảy ra trường hợp này nữa. Khoảng vào sáng hôm sau, tôi đã cùng Bình tới trường như mọi hôm, nhưng thật xui xẻo là gặp Yết trước cổng trường, tôi vội kéo Bình chạy vội vào trong trường. Càng nghĩ càng thấy ... Tôi có vẻ như trở nên giống Song Tử lúc trước và giống Thiên Bình bây giờ, vì tránh mặt ai đó mà trở nên ngốc nghếch, dằn dặt.... Và cũng vì muốn bảo vệ ai đó mà trở nên nóng cuồng. Giống như Thiên Bình vậy... Có lẽ cậu ấy muốn bảo vệ tôi mà đã đánh Yết... Còn tôi... vì muốn bảo vệ cho anh trai mà mất đi gia đình... Cậu chuyện của 9 năm trước... Có lẽ đã bị lạc vào quên lãng..

- Song Ngư! - tôi bỗng nghe thấy giọng nói của nhóm “fan cuồng” Thiên Yết.

- Các cậu gọi tôi sao? - Tôi trả lời bọn họ

Bọn họ đi đến phía tôi, cô gái đứng đầu là Xử Nữ, một cô nàng luôn đi kè kè bên cạnh Yết. Tôi nghĩ cô ta là bạn gái Yết. Bọn họ nhìn tôi cười đều:

- Hừ...Ra cô là Song Ngư sao?

- Phải, là tôi..!

- Chính vì cô mà anh Yết mới bị đánh, cô giỏi lắm! Cô tưởng mình học giỏi là có thể làm anh Yết siêu lòng sao? Còn nữa, anh Song Tử chắc cũng không biết chuyện này. Cô cũng hay thật, tôi...

Xử Nữ chưa nói hết, tôi cắt ngang lời cô ta. Khuôn mặt tôi dường như lạnh băng, sắc mặt không được ổn. Tôi nói nhỏ:

- Xử Nữ... Tôi biết cô ghét tôi, nhưng xin cô đừng có lôi anh Tử vào đây. Gia đình tôi, tôi cảm cô xúc phạm!

Tôi quay lưng, bỏ đi, cô ta chạy về hướng của tôi, kéo tay tôi lại rồi túm lấy tóc của tôi. Đến lúc này tôi mới để ý, Bình đi đâu rồi không biết. Tôi gào lên, gọi Thiên Bình đến cứu:

- THIÊN BÌNH! CỨU TỐ VỚI!!

Cậu ấy không nghe, bên tai tôi chỉ còn lời nói đầy thâm độc phát ra từ miệng của Xử Nữ:

- Song Ngư... Tôi cảnh báo cô... Thiên Bình sẽ không đến đâu... Cô cũng nên tránh xa anh Yết ra đi... Nếu không... cô sẽ phải hối hận về việc làm của mình...

Ngay sau đó, tôi ngất đi. Khi tỉnh lại thì ngồi cạnh tôi chính là Thiên Bình. Tôi khóc... Không hiểu sao cứ khóc mãi, tôi ngồi bắt đầu ôm lấy Bình, cậu ấy vỗ đầu tôi, nói nhỏ:

- Ngư à...Tớ xin lỗi...Nín đi Ngư...

- Bình à...hức...

Tôi cứ khóc mãi, không hiểu sao, tôi cứ cảm giác như Bình sắp rời xa tôi vậy. Tôi không muốn cậu ấy đi đâu cả, tôi muốn Bình ở bên cạnh tôi, có lẽ là vì những lời Xử Nữ nói với tôi...

Khoảng 15 phút sau, Bình dẫn tôi về lớp, vừa mới bước vào lớp, tôi nhìn thấy thoáng qua cái bóng của chiếc bàn tôi ngồi bị vẽ bậy lên. Bình không muốn tôi nhìn thấy cảnh tượng này nên đã ôm lấy khuôn mặt của tôi. Tôi hỏi một cách sợ hãi:

- Bình... Tại sao...

- ...

Bình cứ im lặng, tôi biết là chuyện gì xảy ra nhưng cố tình giả vờ như không biết. Sau đó cậu ấy nói:

- Ngự à... Cho dù có chuyện gì... Tổ sẽ luôn luôn ở bên cậu...

- Bình...

Tôi cứ ngỡ rằng, Bình là một con người mạnh mẽ, không cần ai... Nhưng mà sau khi tôi gặp được Yết, con người thật, bản chất thật của Bình được lộ ra rõ ràng... Thiên Xứng, chị gái của Thiên Bình cũng không còn ở bên cạnh cậu ấy trong khoảng thời gian khá dài. Cậu ấy giống như tôi, bị cô đơn lạc lõng. Và cũng không biết từ đâu, tôi đã quyết định rằng... Sáng ngày mai... Tôi sẽ đi gặp Thiên Yết và nói chuyện...

-Hết chương 2-

3. Chương 3: Cuộc Nói Chuyện Với Ngự, Lời Tỏ Tình Của Yết

Sau cái hôm Bình ôm Ngự trước cửa lớp học, Ngự đã bị lên cơn sốt cao. Cô được Bình đưa về nhà nghỉ ngơi, cả tối hôm đó, Bình ngủ bên giường của Ngự, đến đêm, Ngự mới biết Bình đã khổ sở vì mình. Và cô cứ nghĩ đến ngày mai, ngày mà cô sẽ đi gặp và nói chuyện với Yết.

Khoảng vào 7h30 sáng hôm sau, Ngự đã đến trường một mình, Bình vì chăm sóc cho Ngự cả đêm nên đã bị lây bệnh, hiện tại, Bình đang nằm nghỉ ở nhà của Ngự. Trên đường đi đến trường, Ngự nhìn thấy những điều khác thường, cố gắng cho qua đi nhưng Ngự cứ có cảm giác như là bị ai theo dõi.

Khoảng 15 phút sau, vừa đến cổng trường, Ngự đã chạm mắt với Yết, cậu ấy cười và hỏi nhỏ:

- Hôm nay em khỏe rồi sao?

- ... Tôi khỏe... Còn nữa... Sau giờ học... Đến quán cafe đối diện trường nói chuyện với tôi...

- Được rồi...! Hẹn em lúc đó!

Ngự im lặng đi vào trong sân trường, đột nhiên, trước mặt cô, là Xử Nữ, cô ta định tát vào mặt Ngự nhưng bị Ngự cầm lấy tay. Cô ta có vẻ hoảng sợ, khuôn mặt của Ngự vẫn lạnh băng, giọng nói nhỏ nhẹ:

- Biết điều thì tránh xa tôi ra...

- Cô...

Có vẻ như quá khứ của Ngự đang bắt đầu trở lại, mọi thứ như thể vừa bắt đầu về sự việc khi Ngự còn nhỏ. “Rengggggggg” , tiếng chuông reo vào lớp, Ngự ở trong lớp học thần người ra, trong đầu cô nghĩ đến lúc phải đối diện với Yết. Cô đang nghĩ rằng mình phải nói gì và bắt đầu từ đâu...

- Ngự! Song Ngự! - tiếng cô giáo gọi Ngự, nhưng Ngự không nghe thấy bất cứ tiếng gì cả. Dường như Ngự đang bị mất tập trung. Đột nhiên Ngự ngẩng đầu lên, cô giáo ngay trước mặt, Ngự đứng hình, toát mồ hôi, nói nhỏ:

- Dạ...Thưa cô...

- Nếu em mà tái phạm lần nữa, tôi buộc phải đưa em tụt xuống hạng 5 toàn trường!

- Dạ?

- Nghe rồi thì đừng hỏi lại tôi. Em đã rõ chưa?

- Dạ...

Lí do vớ vẩn nhất mà Ngự từng nghe. Cô chưa thấy giáo viên nào như vậy cả, đặc biệt là cô chủ nhiệm của Ngự. Đây là lần đầu cô cư xử như vậy.

*

*

*

*

4 tiết học trôi qua như thể gió thổi qua, Ngự vội cất sách vở rồi đến chỗ hẹn. Vừa bước vào cửa, Ngự đã thấy Yết ngồi ở bàn uống nước, cô ngạc nhiên vì Yết là con người không bao giờ đúng hẹn. Và đó chính là một trong số lí do mà mấy đứa con gái trong trường hay bị “leo cây”. Ngự căng thẳng, không biết nói gì. Ngồi xuống ghế, Ngự nhìn Yết, trông cậu ta có vẻ vô tư.

- SAo em gọi anh tới đây?

Yết hỏi, Ngự chưa kịp nói vào vấn đề đã bị hấn thẳm vấn.

- Tôi gọi anh tới đây là có việc quan trọng cần nói!

- Việc gì quan trọng hơn việc anh thích em?

- H...Hả?

Yết thích Ngự. Đó là điều hiển nhiên nhưng nếu Bình mà thấy cảnh này thì chắc tiêu tàn rồi. Mỗi tình tay ba của họ quá là kịch tính đến mức phải đánh nhau vì người mình yêu (cái này ám chỉ Bình). Ngự “shock” đến nỗi không còn biết nói gì, Yết thì vẫn cười nhỏ, cậu đang nghĩ về phản ứng của Ngự. Thấy cô không nói gì nên cậu tiếp tục nói:

- Anh biết là nó bất ngờ với em, nhưng mà nếu mà cứ giữ trong lòng thì anh không chịu nổi nữa. Hôm nay em còn chủ động nói chuyện với anh, anh thấy bình thường thì em toàn ở thế bị động. Chuyện em bị Nữ đánh anh cũng vô cùng xin lỗi, tại anh mà em bị đánh...

- Tại sao...

Chưa nói hết câu, Ngự đột nhiên thấy dáng một bóng người giống như Song Tử. Cô đột nhớ lại về cái khoảng thời gian mà hai người cùng nhau nói chuyện tại quán cafe này.

- Song Ngự!

- Hả...?

Ngự giật mình, ảo giác khiến Ngự không tập trung nhưng tiếng gọi của Yết đã đánh thức cô.

- Em có chuyện gì sao?

- À không... Chắc tôi không còn gì để nói nữa rồi...

- Vậy còn lời tỏ tình của anh? Em...có chấp nhận không?

- Tôi... Chưa thể trả lời được... Cho tôi thời gian 2 ngày... Tôi sẽ... Trả lời

- Vậy hẹn em ngày đó!

Ngự đứng dậy, chạy vội ra khỏi quán cafe, lồng ngực cô cảm thấy nhức nhối và xốn xang. Hình như... Ngự đã bị Yết làm cho dao động. Còn Yết vẫn ngồi trong quán cafe, cậu ngồi đó và cười nhỏ:

- Ngự... Em đúng là quá dễ thương trước khuôn mặt đỏ ửng đó...

- Sao mình lại có cảm giác này....?? - Ngự đứng trước cửa quán cafe tự hỏi bản thân. Đột nhiên có người bước đến trước mặt cô, một người con gái...?

- Song Ngự?

- Sư Tử?... - Ngự ngạc nhiên và thốt lên tên người con gái đó.

[Còn nữa]

- Hết chương 3 -

4. Chương 4: Khách Không Mời Mà Tới

- Sư Tử...?

Nói ra thì dài dòng nhưng Tử và Ngư quen biết nhau hồi còn học mẫu giáo. Có chuyện gì Ngư cũng kể cho Tử nghe, “Tử” này khác với “Tử” kia, nàng “Tử” này thì chảnh nhưng biết quan tâm. Chàng “Tử” kia thì ngốc ngếch, luôn nghĩ đến em gái Ngư. “Con nhà người ta” trong mắt mọi người là nàng “Tử” và chàng Yết kia... Hay nên gọi là “hôn thê” của Ngư nhỉ?

Khoảng 10 phút sau, Yết bước ra khỏi quán cafe và bắt gặp nàng “Tử” này cùng với cô gái dễ thương trong mắt anh - Song Ngư. Anh liền chạm nhẹ vào đầu Ngư rồi hỏi nhỏ vào tai:

- Ngư... Cô gái này là ai?

- Tôi là Sư Tử - công nhận cô gái này tai thính thật. Người ta thường nói Sư Tử khó tính và rất tinh mắt. Sư Tử nói vài câu với Yết mà đã khiến cuộc nói chuyện kéo dài đến tận gần tiếng làm Ngư bối rối, cô chạy vụt đi và chóng mặt. “Bình”, Ngư chạy đến nổi đầu đâm cả vào cái cột đèn giữa đường. Sau đó thì xỉu đi.

5 phút

10 phút

Rồi kéo dài tận 20 phút, Ngư mới tỉnh dậy, bên cạnh cô là Bình và Yết. Hai người hiện tại đang nói chuyện với nhau với tư cách là đối thủ:

- Tôi hỏi cậu sao cậu lại để Ngư xỉu?

- Tôi đã nói là cô ấy đâm vào cột đèn giữa đường!

- Nói dối trắng trợn thế hả bạn? Không biết giữ lịch sự sao?

- Tôi đã nói là...

- Là sao? Chính cậu làm Ngư ngất đúng không?

- Không! Tôi đã bảo là cô ấy đâm phải cột đèn giữa lúc đang chạy!

- Ô hô hô! Tôi không tin đâu!

- Tên chết tiệt!

- Thì sao? Có lẽ kiếp trước tôi là người nghe toàn lời nói dối ...

- Cậu....

- Tôi làm sao? Làm sao hả?

- Grừ.....

Sau một hồi nói chuyện với nhau, Ngư mới dám mở miệng và nói:

- Xin hai anh đừng cãi nhau...

“Anh”??? Ngư gọi họ là “anh”? Chuyện này sẽ khiến họ kinh ngạc đây... Nói mới nhớ, sau khi Ngư ngất đi thì Sư Tử cũng bỏ đi luôn.

- Song Ngư! Cậu tỉnh là tốt rồi! Làm sao mà cậu ngất vậy?? - Bình lo đến nỗi nói liên tục

- Bình à... Tớ...

- Ngư! Em sao rồi! Ổn không??? - Chưa nói hết câu thì Ngư đã bị Yết ngắt lời. Ngư vội ngồi bật dậy làm trán đập vào đầu của Bình và Ngư.... Bây giờ thì đến lượt Bình và Yết xỉu. Ngư đứng dậy vội vã và “Rầm”.... Cái chấn làm Ngư bị vấp chân và té trượt....ngồi đè lên Bình và Yết. Họ kêu ca run rẩy cùng một lúc:

- Ngư à... Sao em/cậu nặng dữ vậy...?

- Gì???? Em nặng sao? Mặc kệ hai anh!!!!!!!

Ngư bỏ chạy ra khỏi phòng, lao thẳng vào phòng tắm rồi đóng sầm cửa lại. Mà cũng hay quá nhỉ? Cách xưng hô của Ngư cũng đã thay đổi... Phải chăng quan hệ giữa họ đã có chút tiến triển.

” Reng reng

”

Tiếng chuông điện thoại của Ngư vang lên, cô nhấc máy, chợt nghe được cái tiếng vô cùng thân thuộc. Chính là Sư Tử! Cô gái này rất hay biến mất giữa chừng, ở đầu dây bên kia, Sư Tử có khuôn mặt giống như là không còn hi vọng, đột nhiên Tử khóc, nhưng không để ra tiếng, nước mắt cứ lăn dài trên má, cô nói:

- Ngư.... Làm ơn... Giúp tớ với.... Làm ơn...

* Tút TUT TUT.....*

- Alo! Alo! Tử à!!! Sư Tử!!! - Ngư lo lắng không biết phải làm gì, cô lại nhớ đến quá khứ của mình, cảnh này đã từng xảy ra với Song Tử. Cô không muốn lặp lại chuyện này nữa nhưng không biết làm sao. Mở cửa bước ra khỏi phòng tắm, Bình và Yết vẫn ở nguyên vị trí đó nhưng lần này, Yết ngồi đất còn Bình thì ngồi trên giường của Ngư. Ngư đi ra thất thần, ngồi bịch xuống đất.

- À... Ngư này... - Bình cất tiếng nói, Yết thấy vậy liền xen vào - Em sao vậy Ngư? Em ốm sao? - Yết đang nói thì Bình lại cất lời - Ngư! Cậu sao vậy? Ủa mà lúc này cậu gọi điện cho Sư Tử à?

- Sư Tử... Cô ấy... Mất tích rồi... - Ngư thờ thẫn, trả lời câu hỏi của Bình, không khí tự dưng im ắng, bỗng nhiên có tiếng chân người bước vào nhà Ngư. Ngư rùng mình, sờn gai ốc, nắm lấy tay Yết. Bình quay ra tức tối nhưng không phải là lúc nghĩ ngợi về việc này. Cậu đứng dậy, mở cửa phòng ra, “ÁÁÁÁÁÁÁ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!”. Tiếng hét thảm của Bình làm vang cả căn phòng. Do sợ quá nên.... Ngư đã ôm Yết! Yết mặt đỏ cả lên, cậu cười thầm trong lòng, hiện tại Yết đang cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Ngư quay qua bên Bình, cô ngạc nhiên và nói:

- “Khách không mời mà tới!” - Ngay sau đó Ngư buông tay ra khỏi Yết, chạy đến trước cửa. Mỉm cười vui vẻ, còn Bình, khi thấy Yết bị như vậy, cậu đã quay lại và cười Yết:

- Chết đi!

- C...Cậu...

- Chị Ngư! Anh Dương! - Phải, không ai khác, chính là Kim Ngư và Bạch Dương, những người có biệt danh “Khách không mời mà tới”. Họ là đàn anh và đàn chị của Ngư từ rất lâu rồi, từ khi cô còn học lớp 1 thôi à! Bình hét lên là do họ đã cải trang thành Vampire - nỗi sợ của Bình. Một con người như Bình mà sợ Vampire sao? Khó tin thiệt đó.

- Ủa? Ngư này... Cậu con trai kia... là ai vậy? - Ngư và Dương hỏi đồng thanh (đúng là trời sinh một cặp), họ đang ám chỉ Yết. Yết đang lo lắng không biết Ngư nói cậu là gì của Ngư. Và rồi Ngư nói:

- À... Người này chính là...

[Còn nữa....]

Hết chương 4

5. Chương 5: Có Lẽ Là Tình Yêu Mới?

- À... Người này chính là...

Khuôn mặt lo lắng của Yết cùng với vẻ lo sợ của Bình làm cho cuộc nói chuyện trở nên căng thẳng. Ngư dường như mất bình tĩnh, Dương và Ngư chưa thấy cô bé trả lời nên đã nói thẳng luôn:

- Là bạn trai em đúng không?

- D...Dạ?

Nói thật, chưa bao giờ Ngư có vẻ mặt bối rối như vậy vì từ khi mất đi anh trai và gia đình, Ngư không thể mỉm cười và cũng không thể vui và không bối rối hay xao động trước bất cứ ai. Nhưng giờ đã khác, Ngư đã trưởng thành hơn, không còn lạnh băng như trước, không còn khó gần, mà giờ đây... Ngư đã gần gũi hơn, thân thiện hơn và “ngây thơ” đôi chút...

- Sao vậy? Có đúng không Ngư? - Cô vẫn bị tra khảo từ Ngư và Dương

- Dạ...C...C...C...C...C...C...Cái...đó...

- Lắp bắp chi vậy em gái?

- Đúng ạ Thiên Yết là bạn trai em...

- Ô hô! Đúng rồi nha...??

Yết đứng bật dậy cảm thấy hạnh phúc, có vẻ như đây chính là câu trả lời dành cho Yết. Bình bỗng nhiên im lặng hẳn đi, cậu đứng dậy, khuôn mặt có chút thất vọng. Cậu đi ra khỏi phòng của Ngư, đi từ từ ra ngoài. Không ai để ý đến thái độ của Bình, chỉ một mình Dương nhìn thấy Bình. Cậu cũng lẳng lặng bỏ ra ngoài.

Trời bắt đầu mưa, Bình mặc kệ cho người ướt, vẫn cứ bước đi. Bỗng có tiếng gọi đằng sau:

- Thiên Bình ngốc nghếch

~~~ Anh Dương? Anh đi theo em làm gì?

- Thấy nhóc buồn vì chuyện của Ngư nên anh mới bám theo thôi?

- Em đúng là ngốc... Một thằng chỉ biết yêu đơn phương như em chẳng được cái tích sự gì cả... Yêu cô ấy suốt 3 năm mà không nói một lời yêu với cô ấy...

- Bình... Không phải một mình em đâu... Anh và Ngư cũng từng như vậy. Anh yêu đơn phương Ngư được 9 năm... Nhưng sau đó anh quyết định tỏ tình... Em biết không...? Cô ấy đã nói anh là đồ đàn độn, đồ ngốc, không tỏ tình sớm... Và từ lúc đó đến bây giờ... Tụi anh thành một cặp rồi đó? Đừng có tự ti quá như vậy, em sẽ chán cuộc đời này đấy...

- Cảm ơn anh, nhưng người Ngư yêu là Yết không phải em...

- Cũng đúng... Mà thôi, đứng đây làm gì? Cả hai ướt hết rồi này!

- Ahaha...

Rồi sau đó, cả hai đã cùng nhau đi về.

- Tại nhà Ngư -

- Thôi, chị phải về nhà đây, gặp hai đứa sau!

- Em chào chị!

Nói xong, Ngư chạy một mạch ra ngoài, cuống lên đi tìm Dương. Không biết là hai anh chàng này đã rủ nhau đi về chỗ nào không biết? Còn lại Ngư và Yết, họ ngồi nói chuyện với nhau. Khoảng 10' sau, hai người tạm biệt nhau rồi Yết nói:

- Hẹn em ở trường vào sáng mai!

- Chào anh...

Ngư đóng cửa, sau đó dựa lưng vào cửa. Cô khẽ nói nhỏ:

- Có lẽ... Tình yêu mới của em đã bắt đầu rồi....

*

*

*

*

*

*

*

*

Sáng hôm sau, 7h00, Ngự thay quần áo, làm vệ sinh cá nhân, sau đó ăn một cái bánh mì uống một cốc sữa rồi đi học. Trên đường đến trường, tên con trai nào cũng nhìn Ngự, như thể cô là nữ hoàng không bằng. Cho đến lúc bước vào cổng trường, Ngự thấy Yết đang tiến đến chỗ của cô, tim tự nhiên đập nhanh. Yết bỗng nói to:

- Xin giới thiệu với mọi người... Người này Song Ngự, bạn gái của tôi! - Ngự đỏ mặt, còn Yết thì cười không thôi

- NẢN NÍ????????!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - Toàn trường bị một cơn shock, đám fan cuồng của Yết ghen tị, còn có cả nhỏ Xứ Nữ, luôn tìm cách hãm hại Ngự nhưng có vẻ đã thất bại. Sau đó, cô ta mỉm cười một cách nham hiểm và nghĩ: “Song Ngự, lần này cô không còn con đường sống nữa đâu”. Hình như là Nữ đã nghĩ ra được một cách để hãm hại Ngự. Sau đó, cô ta bỏ đi vào lớp. Bình đến sau, nhưng cậu khác với mọi hôm, không hề cãi nhau với Yết, không nói chuyện với Ngự, mà chỉ lờ đi và không để ý đến cặp đôi này. Lòng đau như bị con dao sắc nhọn đâm trúng... Nỗi đau này....Cậu không thể nói ra...Cậu bước từ từ vào lớp.

Vào đến lớp, Bình ngồi xuống ghế ngược ra ngoài cửa sổ, cậu vẫn còn chút vương vấn, nghĩ ngợi về Ngự. Cùng lúc đó, Ngự được Yết đưa vào lớp, hai người họ cười nói vui vẻ, được một lúc thì Ngự mới vào chỗ ngồi. Khuôn mặt vẫn còn chút ửng đỏ, tự dưng có mấy đám con gái bước đến gần Ngự và hỏi:

- Nè! Sao cậu được anh Yết yêu vậy?

- À...Chuyện này...

Ngự không trả lời. Lũ con gái thì trò chuyện về Yết khiến Ngự cười gượng gạo. Sau đó thì giải tán, Ngự quay sang chỗ của Bình, cười nhẹ và nói:

- Bình, sao hôm qua cậu bỏ về vậy?

- Thật không giống cậu chút nào....

- H...Hả?

Bình nhắm mắt lại và cố gắng nín đi nỗi đau của bản thân. Ngự không hiểu chuyện gì xảy ra nhưng cô có vẻ lo lắng. Đến khoảng 07:45am, một cô gái dễ thương, mái tóc dài bước vào trong lớp của Bình và nói to:

- Anh Thiên Bình! Em thích anh! Anh làm bạn trai em nha?

Bình hết hồn quay ra đằng sau, ngỡ ngàng, ngạc nhiên, đứng hình, sau đó thì nói với trạng thái “không khỏi ngạc nhiên”:

- Cô...Cô là...

Ngự nhìn Bình rồi quay sang nhìn cô gái đứng ngoài cửa. Không biết chuyện gì xảy ra, cả lớp xì xào, họ cũng không khỏi ngạc nhiên vì trước giờ, Bình không nổi tiếng đến mức “có con gái đến tỏ tình”.

Mặt cô gái đó không có chút nào gọi là “đỏ ửng” hay “lo sợ” mà cô có vẻ mặt “kiên quyết”, “đảm bảo” rằng, Bình chắc chắn sẽ đồng ý lời tỏ tình của cô. Và có lẽ... Câu chuyện về tình yêu của Bình đã chính thức bắt đầu....

- Hết chương 5 -

6. Chương 6: Trái Tim Chuyển Hướng

Sững sờ trước cô nàng tỏ tình với Bình. Bình không biết nói câu gì thêm được nữa. Miệng chỉ lắp bắp:

- Cô...Cô là...

Nàng kia thì có vẻ mặt nghiêm túc đến từng góc độ. Dáng người cô bé nhỏ nhắn, dễ thương với mái tóc màu hạt dẻ, dài xõa ngang lưng. Bình đứng dậy, tiến ra ngoài cửa, đặt tay lên vai cô gái đó và nói:

- Em gái à... Dù anh không biết rằng chuyện hôm qua như thế nào đối với em nhưng mà...Lát nữa nói chuyện ở vườn trường sau đi... Và... Cô giáo chủ nhiệm của em vào lớp rồi đó...!

- Ê... Dạ??? Vậy em đi! Hẹn gặp anh sau! Bye!

- Bye...

Cô gái đó đã gặp Bình vào buổi trời mưa hôm qua, ngay sau khi Ngưu tìm thấy Dương và cả hai người họ đi về.

*

*

*

*

*

*

*

- Chết tiệt... Mưa to quá...

- Anh gì ơi! Tránh đường em coi!!!!!!

- Hề....

- Á!!!!!!

“Rầm”, Bình bị cô gái đó va vào người, cả hai ngã xuống nền, nước mưa tạo thành các vũng nước lớn khiến cho Bình và cô gái đó ướt nhiều hơn. Tay Bình xoa đầu, cô gái kia thì đang rưng rưng nước mắt, hình như là khóc trước khi gặp Bình. Cậu vì quá hoảng hốt nên đã vội cởi áo khoác ngoài ra rồi trùm lên đầu cô bé, nhẹ nhàng hỏi:

- Này... Em có sao không?

- E...Em không sao...

- Này! Sao lại khóc? Anh có đánh em đâu...?

Sau đó, Bình đỡ cô bé lên, tìm chỗ trú mưa, ngồi nói chuyện được một lúc lâu, Bình hiểu ra chuyện, thì ra là do cô bé bị bạn trai lừa gạt và ép cô phải chia tay, Bình cũng hiểu tâm trạng của cô khi người mình yêu lại không yêu mình. Bình xoa đầu cô và ân cần nói:

- Này em gái...Đừng khóc, người khác nhìn thấy tưởng anh bắt nạt em đó... Nín đi,...

- C...Cảm ơn anh...

Flash Back

---

* * *

* *

Giờ thì mọi chuyện đã sáng tỏ, chắc cô gái đó bị xao động trước Bình. Bình đi vào lớp, cậu ngồi xuống ghế, tiếp tục nhìn ra ngoài cửa sổ. Ngưu hỏi:

- Bình, cô gái đó...là ai vậy?

-.....

Bình không trả lời, Ngư cũng không nói gì thêm nữa. Cô giáo bước vào lớp, lớp im lặng hẳn, chỉ còn có thể nghe được tiếng gió thổi hòa quyện cùng tiếng mấy chú chim sẻ đang hót ngoài bầu trời kia. 45 phút sau, hết tiết 1, Bình lặng lẽ đi ra ngoài sân sau, cậu đã thấy cô gái đó đang ngồi ở ghế. Trông cô nàng thật xinh đẹp, mái tóc bay nhẹ nhàng trong gió, đôi mắt nhắm lại để tận hưởng thời gian yên bình, sau đó, tiếng bước chân của Bình đã làm cho cô giật mình, nhìn thấy Bình, nàng liền vui vẻ và cười:

- A! Anh Bình, lại đây ngồi đi!

- O...Ừm...

Bình ngồi xuống ghế, nhìn cô gái ngồi bên cạnh mình, cậu nói:

- Bây... Em gái...Em tên l...

- Em là Ma Kết! Có sở thích khác người một chút! Nhìn vẻ ngoài bên ngoài của em trông ngốc nghếch và hay bị bắt nạt chứ em mạnh mẽ lắm đó!

- À... Ừ...

Chưa kịp hỏi hết câu, Bình đã bị chặn miệng lại. Công nhận là quá hùng hổ, Ma Kết chắc vì chuyện tình cảm nên mới thành ra mạnh mẽ như vậy. Bình có cảm giác như đang ngồi cạnh bản chất thật của Ngư. Cậu lắc đầu và cố quên Ngư, thấy Bình như vậy, Kết liền cười nhỏ và hỏi:

- Anh nhớ đến chị Ngư sao?

-H...Hả? Sao em lại...

- Sao em có thể không biết chứ? Chị ấy là bạn thân mà anh yêu đơn phương suốt 3 năm và còn là bạn gái anh Yết nữa... Làm sao có thể không biết...

- Anh đúng là ngốc...

- Anh không có ngốc, chỉ là anh chưa thể thổ lộ thôi. Còn em thì bị hấn ta chơi đùa với tình cảm của mình. Nhưng anh là người đã giúp em phần chần hờn đấy, cảm ơn anh...

- Không có chi, anh thấy em cũng dễ thương đó chứ...

- Dạ... C..Cảm ơn anh...

Mặt Kết đỏ ửng lên, cô nàng thích Bình có lẽ không phải là sự biết ơn mà còn là cả trái tim, Bình nhìn cô và mỉm cười, trong đầu của Bình dường như đã phai nhạt đi một chút hình ảnh về Ngư. Có lẽ... Trái tim của Bình đang chuyển hướng nhưng cậu không hề nhận ra, sau đó, cả hai đứng dậy, Bình chạm nhẹ lên đầu cậu Kết mỉm cười và nói:

- Kết này... Tình cảm của em, anh rất trân trọng...Nhưng anh cần chút thời gian...Còn bây giờ, anh coi em như là em gái mình vậy... Đừng có buồn...Anh sẽ ở cạnh em...

Bình rút từ trong túi áo ra một mẫu giấy, cậu nói tiếp:

- Còn đây là số điện thoại và địa chỉ Email của anh, có gì thì gọi cho anh. Anh về lớp đây...

- Anh Bình!

- Chuyện gì?

Kết bất ngờ ôm chầm lấy Bình, cậu lấy tay xoa đầu Kết, mỉm cười (như hình ở bên trên đó nha). Kết nói và cười:

- Em quý anh lắm anh Bình...

- Anh cũng vậy...

Sau đó, Kết buông Bình ra, họ cùng nhau đi vào lớp. Bây giờ, Kết đang nắm chặt lấy mẫu giấy mà Bình đưa cô. Và trong danh bạ, Kết đề tên Bình là “Prince” còn Bình đề tên Kết là “Lovely Sister”.

- Hết chương 6 -

7. Chương 7: Nàng “tử” Xuất Hiện

Là một con người khó chịu, tính cọc cằn, mặt lạnh như tiền.... Nói thế nào mới phù hợp ta... Phải rồi... Cá tính. Nói đơn giản là Nữ Hoàng Băng Giá. Buổi hôm đó, hết tiết 4, cả lớp xuống phòng ăn, chỉ còn lại vài người mang Bento đi ăn trên lớp. Mấy người đi xuống phòng ăn có cả Bình, Ngư, Yết, Kết, Dương, Ngư... Thật ra không ai biết rằng Dương và Ngư hiện đang làm ở trong hội học sinh của học viện Hoàng Đạo, đó là bí mật.

Dưới phòng ăn, Ngư và Yết ngồi chung với nhau. Kết và Bình ngồi chung với nhau, dường như Bình đang cố quên Ngư. Không thấy Bình đâu, Ngư quay trái, quay phải để tìm. Yết thấy lạ nên hỏi:

- Ủa...Ngư, em tìm ai sao?

- À...Em tìm Thiên Bình, từ sáng cả hai đứa không nói chuyện nên em kiếm cậu ấy...

- Vậy sao? Cậu ta ngồi kia kìa!

Yết chỉ tay qua bên trái, phía đối diện Yết đang ngồi. Thấy Bình đang nói chuyện vui vẻ với Kết, Yết lại nói:

- Hình như hần có bạn gái rồi...

- Hề... Chẳng phải là cô gái sáng nay tỏ tình với Bình sao?

- Cậu ta có người tỏ tình? lạ thật đấy...

- Ý anh là sao?

- À... Thật ra... 4 năm trước...

*

*

*

*

4 năm trước...

__Lời kể của Yết__

Khi đó tôi mới được 11 tuổi, nổi tiếng nhất trường Hoàng Đạo. Đằng sau tôi còn có một anh chàng nổi tiếng không kém, Thiên Bình - anh ta là một con người khó chịu, vậy mà cũng được con gái mến mộ. Chỗ bên cạnh của Bình bao giờ cũng để trống, không một ai dám ngồi cạnh. Nhiều khi, tôi đến chỗ cậu ấy, nói chuyện nhưng kết quả là bị nói vào mặt đúng một câu thế này “Đồ phiền phức”. Thật tình không hiểu sao mà lạnh nhạt đến vậy, tôi nghĩ đơn giản là tại vì chuyện gia đình nên cậu ta mới vậy.

Nhưng không lâu sau đó, vào lễ Valentine, bao nhiêu fan của tôi và Bình đến tặng Chocolate... Kì lạ là, Bình không nhận của bất cứ ai. Tôi cho rằng, cậu ta đã có người mình thích nên không nhận. Và vào giờ nghỉ trưa, đến phiên tôi trực nhật, ra ngoài sân sau tình cờ thấy Bình ngoài đó, cậu ta đứng với một cô gái, đó là cô nàng nổi tiếng xinh đẹp trong trường, hình như là tỏ tình nhưng lại bị Bình từ chối. Bất ngờ thay, sau hôm đó, ở trường loan tin là vì Bình mà cô gái đó tự tử và hiện nằm trong viện vẫn chưa tỉnh lại. Và cũng kể từ đó, Bình cô độc, không bạn bè... Ai cũng né tránh cậu ta...

*
*
*

Flash back

- Là như vậy đó...

- Vậy là... Có người cố tình làm vậy...

- Haizzz~ Anh chịu... nhưng cô gái đó nghe nói đang ở trong trường này và chưa một lần nào bị tai nạn hay đại loại thế... Kì lạ...

- Tội nghiệp cậu ấy...

Khoảng 10' sau, hai người tiếp tục ăn trưa. Về chỗ của Bình và Kết, hai người thân thiết hơn. Bình dường như tinh thần đã ổn định lại, Kết mang lại niềm vui vẻ cho Bình... Ở cạnh Kết, Bình có cảm giác như đang ở bên cạnh người chị gái Thiên Xứng đã qua đời.

- A! Ma Kết kìa!

- Ở đây này!

Cách khoảng 5m, nhóm bạn của Kết chạy tới, Bình ngồi đó, không biết chuyện gì đang diễn ra. Trong đó có hai nam, một nữ. Kết nhanh nhẩu giới thiệu:

- Anh Bình! Đây là bạn em! Tụi em chơi chung hồi tiểu học đó!

- Ồ... Chào các em!

Đám bạn của Kết vui vẻ chào lại. Sau đó, một cậu bạn tên hỏi:

- Anh là bạn trai Kết sao?

- Không, bây giờ thì chưa, nhưng anh coi trọng con bé giống như em gái của mình...

- Kết sướng à nha... Được hotboy bên cạnh kìa... - Một cô bé trong đám bạn của Kết nói

- Cậu cũng hạnh phúc quá ha...? - Đằng sau lưng Bình, một cô gái nói. Giọng của cô gái như thể là Nữ Hoàng Băng Giá, làm lạnh cả cột sống của Bình. Bình quay ra đằng sau, ngược đầu lên, ngạc nhiên hết chỗ nói:

- S...S...Sư Tử???

- Ồ... Cậu còn nhớ tên tôi sao?

- T...Tưởng cậu bị bắt cóc...?

- Tớ trốn kíp, mới được ra viện đây này... Hôm qua bị bọn nó đánh tơi tả, lúc đó không biết gọi cho ai nên gọi cho Ngự. Hoảng quá nên tớ lỡ lời kêu cứu...

- Công nhận cậu giỏi quá ha?

- À... Còn cô bé đó là...?

Tử hỏi Bình, Kết nhìn Tử rồi mỉm cười vui vẻ, cô bé nói:

- Em chào chị, em là Ma Kết, bạn gái tương lai của anh Thiên Bình.

- Ái chà... Tự tin ghê, chị thấy mến em rồi đó...

- Em cảm ơn chị!

Sau đó, Tử ngồi xuống nói chuyện với Bình. Tử liên tục nói về chuyện của Bình kể cho Kết nghe. Cô bé mỉm cười vui vẻ, Bình nhìn hai người nói chuyện mà bó tay. Bình nghĩ "Hai con người này đúng là tâm đầu

ý hợp, chẳng trách lúc trước chị Thiên Xứng nói Tử bễ ngoài lạnh lùng nhưng mà có cá tính vô cùng, lại còn nói rất nhiều... Quả là không sai...”.

- Thôi, tôi phải đi gặp hiệu trưởng rồi! Bye!

- Bye!

- Em chào chị Tử! Hẹn gặp chị sau!

Kết, Bình, với nhóm bạn của Kết tạm biệt Tử. Song, họ đi cất khay đồ ăn rồi cùng nhau trở lại lớp học. Cuộc sống mà có thêm Sư Tử thì mọi chuyện sẽ trở nên thú vị, Bình ngồi trong lớp, nhìn ra cửa sổ và mỉm cười nghĩ “Câu chuyện trở nên thú vị rồi đấy... Sư Tử...”.

P/s: Cho mình xin ý kiến của các bạn nhen!!!

- Hết chương 7 -

8. Chương 8: Chị Gái Và Lễ Valentine

Sau khi tan học. Bình đi bộ về nhà, chợt nhớ ra một vài chuyện nên đã chạy vội đến cửa hàng bách hóa. Chạy đến trước cửa, Bình nhìn thấy Yết và Ngư đang bước vào. Theo phản xạ, Ngư quay ra đằng sau, nói:

- Ủa? Bình? Cậu chưa về sao?

- Ờ... Còn hai người?

- Bọn mình đi mua chút đồ.

- Vậy tôi vào trong đây...

- Ừm....

Bình lạnh lùng, đi vào trong. Cậu đi mua một vài thứ cho Kết, nhưng trong người lại thấy khó chịu khi thấy Yết và Ngư bên cạnh nhau như vậy. Vì việc này, trong khi Bình đang cầm một món đồ của cửa hàng, cậu đã bóp chặt và kết quả là làm hỏng.

- Này! Em học sinh kia!

- Ừ... Chết mình...

Đứng ở chỗ thanh toán, Bình cúi đầu xin lỗi liên tục vì làm hỏng món đồ. Chị nhân viên cũng thông cảm nên tha thứ cho Bình:

- Thôi được rồi... Chị cũng không trách em được. Mà dù sao cũng hỏng rồi... Em đem về mà xài!

- Dạ? Sao em có thể...

Chị nhân viên lấy trong ngăn kéo ra một mẫu giấy nhỏ, đưa cho Bình và nói:

- Cái này là mẹo để tái sử dụng đồ vật bị hỏng, đặc biệt là vật em làm hư. Em là người đầu tiên chị đưa cái này đó...

- E...Em cảm ơn chị...

Thấy Bình như vậy nên chị nhân viên ngạc nhiên, không hiểu sao lại có con trai tặng Chocolate cho con gái vào dịp Valentine. Tò mò, chị nhân viên hỏi:

- À... Sao em lại đến mua đồ làm Chocolate vậy? Valentine là con gái tặng con trai mà?

- Vì em muốn tặng cho người em gái mà em trân trọng. Con bé từng bị bạn trai lừa gạt nên...

- Ra là vậy... Mà hình như bạn này em gặp bạn gái cũ hay sao mà tức đến nỗi làm hỏng đồ của cửa hàng vậy?

- T...Thực ra là bạn thân em yêu đơn phương... Cậu ấy thích người khác...

- Ahaha... Thì ra là ghen...

- D...Dạ?

- Thôi được rồi, trời cũng sắp tối, em mau về đi. Coi như lần này em nợ chị, lần sau nhớ trả ơn đó...!

- V...Vậy em xin phép. Em nhất định trả lại chị món nợ..!

Nói xong, Bình vội chạy ra ngoài, cậu chạy vội vã về nhà. Thay đồ xong, Bình đi xuống bếp, lấy tờ giấy bạn này chị nhân viên đưa rồi làm theo chỉ dẫn. Khoảng 30' sau, Bình mới hoàn thành xong. Cậu mỉm cười, sau đó cất cẩn thận vào trong tủ lạnh, phòng khi Chocolate bị chảy.

- Công nhận tốt thật...

Bình đi lên phòng, làm bài tập, sau đó cất sách vở rồi nằm lăn ra giường. Cậu nghĩ “Chắc ngày mai, nhỏ Kết sẽ bắt ngờ lắm đây...”

Trong khi đó, trên đường đi....

- Haizzzzzzz

Biết kiếm nhà ở đâu ra đây... Giờ mà đến nhà anh Bình thì mất mặt quá... Hix...

Ma Kết như thể bị tổng cổ ra khỏi nhà. Bây giờ thì Kết đang đi lang thang trên đường, không biết kiếm đâu ra chỗ để ở. Tầm cỡ, Kết thấy một quán cafe vắng khách, cô nàng tò mò nên đã mở cửa bước vào. “Keng”, tiếng chuông cửa reo lên, không khí tĩnh lặng, trong đó, có một người con gái mái tóc màu xanh dương ngắn ngang vai. Đôi mắt xanh dương giống Thiên Bình, trầm lặng và có chút cô đơn.

- Thiên Bình?

- Hế?

Tiếng bước chân làm cô gái đó quay ra đằng sau. Mỉm cười nhẹ và hỏi:

- Em đến tìm Thiên Bình?

- O...Chị là...

- Chị là Bảo Bình, chị gái thứ hai của Thiên Bình. Còn em chắc là Ma Kết?

- D...Dạ...

- Em mau lại đây ngồi xuống đi... Chị không thích những người khách nào đứng đâu...

Nghe lời Bảo Bình, Kết ngồi xuống ghế. Bảo Bình vào trong gian bếp rồi lấy nước uống. Bình ân cần nói:

- Em uống li Cafe Americano đi, loại này chị mới học làm được, có vẻ như em sẽ là người đầu tiên uống... Chứ không phải Thiên Bình...

- Vậy... Anh bình thường xuyên đến phải không ạ?

- Ừm... Thiên Bình có chuyện gì không vui là lại đến đây, đặc biệt là vào ngày sinh nhật chị gái lớn của bọn chị...

- Chị gái lớn?

- Là chị Thiên Xứng, chị ấy đã kết hôn nhưng do một tai nạn đáng tiếc nên đã qua đời... Chị ấy vô cùng quý Thiên Bình. Ba chị em bọn chị mồ côi mẹ từ nhỏ, sống ở cô nhi, còn ba của chị, ông ta hiện đã tái hôn cùng người phụ nữ khác..., từ đó đến giờ ai nấy đều tự lập... Và cách ứng xử của bọn chị cũng hoàn toàn khác....

- Ra là vậy...

Nói về vấn đề này, thực ra Thiên Bình, Bảo Bình và Thiên Xứng, họ chính là những người thuộc tầng lớp quý tộc. Là những người ở tập đoàn Thiên Gia, đứng đầu trong nước nhưng vì một lí do cá nhân của chủ tịch tập đoàn nên từ khi còn bé, ba chị em họ không sống ở vị trí này nữa. Quay trở lại vấn đề chính, việc Ma Kết đi tìm nơi ở...

- À mà em đến tìm Thiên Bình sao?

- Dạ...Chuyện này nói ra hơi xấu hổ nhưng em đang tìm nhà ở...

- Vậy sao? Đi theo chị vào đây...

- Hửm?

Kết ngần ngừ đi theo Bảo Bình vào bên trong cửa hàng. Bình mở ra một căn phòng, bên trong đó trang trí đơn giản. Ở ngoài cửa đề tên Thiên Bình, có vẻ như đây là căn phòng cũ của Thiên Bình...Ở trên bàn, có một bức ảnh chụp của Thiên Bình cùng với một người con gái, không phải Song Ngư nhưng đã bị xé rách ở khuôn mặt... Kết nhìn chăm chú bức ảnh đó, song, cầm lên nhìn rồi quay ngược bức ảnh lại thấy có viết một dòng chữ khá nhỏ không đọc được. Bảo Bình bật đèn phòng lên rồi thấy Kết đang cầm bức ảnh, khuôn mặt của Bình tối hẳn, cô nói:

- Cái đó... Em đừng đụng vào...

- Dạ? Có chuyện gì sao ạ?

- Là một câu chuyện tình cũ của Thiên Bình...

-....

- Thôi được rồi, em cứ dùng tạm phòng này đi! Dù sao Thiên Bình cũng không dùng đến...

- Vậy cảm ơn chị!

- Ừm! Không có gì...

Kết cười vui vẻ rồi ngồi phịch lên giường, cô thấy vui. Sau đó, Bảo Bình quay mặt ra ngoài cửa rồi nói nhỏ:

- Một căn phòng chứa kỉ niệm buồn...

Sáng hôm sau, tại nhà Thiên Bình, cậu ngủ dậy rất sớm, sau đó lấy Chocolate làm từ tối hôm qua cất vào cặp rồi mỉm cười thật tươi. Trên đường đến trường, lũ con gái đi chung với nhau cầm trên tay Chocolate rồi cười nói về về chàng trai mà mình thích, dường như là về Thiên Yết... Khi thấy Thiên Yết và Song Ngư đi cùng nhau, bao nhiêu đứa con gái lên cơn ghen tuông và mên mộ Ngư. Đi đằng sau hai người họ là Ma Kết và Thiên Bình. Bình cúi xuống đất, nhặt một hòn sỏi rồi ném "Bang". Nó trúng đầu của Thiên Yết.

- Cái quái đở gì vậy tên THIÊN BÌNH KIAAAAAAAAAAAAA!!!!!!!!!

- Không biết...Thôi tôi đi đây! Đi thôi Kết!

Nói xong, Bình nắm lấy tay Kết rồi chạy vụt đi thật nhanh. Đến trước cổng trường, không hiểu từ đâu ra cả lũ con gái lao về phía Bình, đứa nào cũng cầm lấy Chocolate rồi đem ra trước mặt Bình liên tục nói:

- Anh Thiên Bình! Nhận Chocolate của em đi!

- Nhận của em đi!

- Làm ơn nhận lấy của em!

Sau đó, Bình sốc đến từng độ, kéo tay Kết chạy vào trong lớp. May mắn là thoát chết. Kết học dưới Bình một năm nhưng lại bị Bình kéo vào lớp 10-A, lớp của Bình đang học.

- Giời ơi... Chắc chết... Sao mình lại nổi tiếng vậy trời...Cái này mới à nha...

- Anh sao không?

- Không sao, à, anh có cái này cho em...

- Dạ?

Bình lấy ra trong túi một hộp đựng Chocolate rồi đưa cho Kết, Kết cầm lấy rồi đỏ mặt ngượng ngùng hỏi:

- Anou...Cái này...

- Là quà cho em đó, cảm ơn em vì ở bên cạnh anh...

- Ế.... À....Dạ.... Cái này....

“Chụt”, Bình hôn nhẹ lên trán của Kết, cô bé càng đỏ mặt hơn, sau đó thì xiu đi, dựa vào vai của Bình. Bình chạm nhẹ lên đầu của Kết rồi nói nhỏ:

- Dễ thương thật...

- Anh Bình.... Em thích anh...

- Hì...

Quả là chuyện tình dễ thương. Ngoài sân sau, Ngư tặng cho Yết Chocolate. Họ nói chuyện vui vẻ với nhau. Hôm nay đúng là chuyện tình Valentine đáng yêu. Có một cô gái đứng ngoài cửa lớp 10-A, khuôn mặt đầy tức giận và nói thầm:

- Anh Thiên Bình...Đồ chết dẫm... Con nhỏ Ma Kết nữa...đáng chết...

- Nhóc mới nói gì?? - Một cô gái lên tiếng

- Hả... Cô....

[Hết chương 8]

9. Chương 9: Thiên Bình. Song Ngư. Thiên Yết.“cô Gái Của Quá Khứ”

Cuộc sống thay đổi nhiều, cả những quá khứ cũng vậy. Thiên Bình, người mang trong người dòng máu hoàng tộc nhưng lại chứa đầy nỗi bất hạnh.

- Cô...Cô là...

- Là ai không quan trọng...Sao cô theo dõi Thiên Bình?

- Tôi...Tôi là bạn gái anh ấy...

Cô gái đó lắp bắp nói, còn người kia thì cũng giới thiệu luôn, không ai khác, chính là Bảo Bình. Mà cũng lạ, một bà chị đã 20 tuổi sao còn đến trường, không lẽ là theo dõi Thiên Bình?

- Nói dối! Cô là bạn gái sao? Tôi nhớ 5 năm trước cô đã lừa gạt người ta...Lại còn...

- Cô...Cô nói gì?

- Tôi nói cô lừa gạt người ta...Bây giờ lại còn đi phẫu thuật thẩm mỹ nữa...Sao lại có loại người này nhỉ? Haha...

Bảo Bình cười, con nhỏ kia tức quá, nhưng sau đó thì khẽ cười nhếch mép:

- Chị thì có khác gì? Con người sống như chị thì sớm mà bị bỏ rơi thôi...

- Cô im miệng! Tôi thấy cô mới dối trá, sống ích kỷ chỉ nghĩ đến bản thân...Còn tôi tuy dối trá nhưng là dối trá về Thiên Gia!

Trong lớp, Kết tỉnh được một lúc lâu thì Bình đứng dậy và cả hai cũng tình cờ nghe được cuộc trò chuyện của Bảo Bình và cô gái kia. Kết tò mò nên đã hé ra ngoài cửa, cô bé ngạc nhiên, nhìn thấy cái mái tóc quen thuộc...Là mái tóc của cô gái trong bức ảnh. Kết đờ người, Bình thấy vậy nên vờ như không biết gì đi ra ngoài cửa:

- Chị Bình? Chị đến đây làm gì?

- T...Thiên Bình?

- Cô...

Mặt của Bình tối sầm, tỏ ra tức giận, Kết như sắp khóc. Đúng lúc đó, Ngư và Yết đi tới. Họ cũng sững sờ và ngạc nhiên không kém:

- Tiểu thư gặp nạn “nhảy lầu tự tử” đây mà! - Yết mở miệng

- Em là em gái Xử Nữ? - Ngư hỏi

Kết đứng thẫn thờ, chợt nhớ đến một việc sau đó ngầy thơ nói:

- A! E...Em phải đi đây, chào anh chị!

- Khoan! Ma Kết, đứng lại.. - Cô gái đó nói, Kết cũng đứng đơ luôn.

Sau đó thì không khí trở nên im ắng, chuông reo lên, ai nấy cũng đều về lớp. Học đến hết tiết 3 thì nhà trường gọi học sinh xuống hội trường tập trung, thầy hiệu trưởng đợi học sinh trật tự rồi bắt đầu nói:

- E hèm... Cảm ơn các em trật tự, hôm nay lí do các em phải vội vã tập trung thế này là vì tôi muốn giới thiệu chủ tịch của học viện Hoàng Đạo...

- Xin chào các em, chị là chủ tịch của học viện Hoàng Đạo, tên chị là Bảo Bình, 20 tuổi. Hân hạnh làm quen!

Bình đang ngồi phía dưới uống nước thì bị sặc, cậu nói nhỏ:

- Chị... Trở về Thiên Gia sao...?

- Thiên Gia... - giọng Kết nói nhỏ bên cạnh Bình

Khoảng nửa tiếng sau, học sinh được phép đi về và không học vào buổi chiều. Trên đường đi về, Yết và Ngư quyết định đi gặp Bình, trông họ có vẻ lo lắng về Bình.

- Kết, em về trước đi, anh hôm nay không khỏe...

- Vậy em đi trước, chào anh!

Nói xong, Kết đi về quán cafe, Bình thì đã gặp Yết với Ngư trên đường đi về:

- Hai người...Muốn gì...?

- Tôi muốn cùng cậu nói chuyện...

- Chỗ này không tiện... ra chỗ khác nói...

5 phút sau, ba người cùng nhau nói chuyện ở ngoài công viên. Họ đề cập đến chuyện “Cô gái của quá khứ”. Sau đó, bình bắt đầu kể:

- Cô ta...là bạn gái cũ của tôi. Cách đây 5 năm, khi tôi và cô ta bắt đầu hẹn hò thì đã có cái gì đó bất ổn, cuối cùng thì tôi quyết định tìm hiểu mọi chuyện. Tôi đâu ngờ rằng...Cô ta chính là em gái kẻ làm chị tôi qua đời...Và cô ta còn lừa gạt tình cảm của tôi...Lại còn có bạn trai rồi chứ...

- Còn về...Thiên Gia?- Yết hỏi, điều này khiến cho Ngư và Bình ngạc nhiên. Mặt Bình tối hẳn xuống, Ngư hầu như đã hiểu mọi chuyện, nhưng chuyện về Thiên Gia thì cô chỉ nghe Yết kể qua chứ không nhắc gì đến Bình.

- Thiên Gia là một nơi tàn bạo...Nơi đó khiến mẹ tôi ra đi oan uổng...Tôi đã không nghĩ đến nó từ khi mẹ qua đời...Người phụ nữ riêng của ông ta...Tôi hận cô ta, tôi sẽ không tha thứ cho bất kì người nào liên quan đến hai con người đó... Đương nhiên là cả con riêng của họ...

- Khuôn mặt cậu có vẻ nghiêm túc, được tôi giúp cậu...

- Hả?

- Tôi cũng biết chút ít về Thiên Gia...Yên tâm tôi không lừa cậu đâu...

- Được vậy thì cảm ơn cậu...

Thực ra, Thiên Yết chính là....

Sorry vì hơi ngắn! Gomennasai!!!

- Hoàn chương -

10. Chương 10: Hẹn Hò Cặp Thật Phiền Phức

Thực ra...Yết chính là...Em trai cùng cha khác mẹ của Bình nhưng cả hai không biết chuyện này. Và cũng có lẽ đương nhiên nào đó mà hai người họ không nên biết mối quan hệ... Mọi chuyện cũng đã trở nên phức tạp hơn trước, về Thiên Gia, về Ma Kết và Xử Nữ...

Tại quán Cafe...

- Hức...Lại phải viết bài luận văn rồi...

- Kết, sao em có vẻ tức vì luận văn vậy? Chị thấy nó hay mà?

- Chị ơi...Chị là một chủ tịch tài giỏi còn em là một nàng dốt học...Sao có thể so sánh chứ?

- Hồi chị đi học, chị cũng ghét viết bài luận nhưng mà có người đã làm chị có hứng thú với luận văn bằng một cách đó...

- Dạ? Cách gì thế ạ?

- Hẹn hò cặp...

- Dạ?

- Hay là thế này, mai chị sẽ giúp em có buổi hẹn hò với Thiên Bình và cùng cả một cặp đôi nữa vậy?

- A....Dạ...

Và rồi tối hôm đó, trong khi Bình đang quanh quẩn về chuyện sáng nay, chuyện về người con gái đó thì tiếng tin nhắn đến, cậu mở điện thoại và bị sốc. “Ngày mai em hãy đến công viên Amagical cùng với Kết. Chị sẽ có bất ngờ cho em!”, là tin nhắn của bảo Bình, thực ra đây không phải là lần đầu tiên Bảo Bình nhắn như vậy mà đã rất nhiều lần nhắn các tin nhắn tương tự.

- Chị...Chị tính như vậy đến bao giờ...?

Và rồi đến sáng hôm sau, tại công viên Amagical, Kết đang đứng đợi ở ngoài cổng. Bình chạy đến và hỏi:

- Em đến lâu chưa?

- Dạ cũng mới tới...

- Vậy vào trong đi!

- À...Việc này...

- ?

Khoảng 10 phút sau, Yết cùng với Ngự đi tới. Bình mặt tối sầm, nói to:

- HAI NGƯỜI LÀM GÌ Ở ĐÂY???

- Là chủ tịch kêu chúng tôi đến để hẹn hò cặp...

- Hả? Chẳng lẽ cái tin nhắn tối qua...

“...Chị sẽ có bất ngờ cho em..”, quả như lời nói, Bình cùng với Kết sẽ hẹn hò cặp với Yết và Ngự. Họ đi vào trong công viên, Bình hầu như cố tình chơi mấy trò mạo hiểm để không nghe thấy tiếng của Yết nói. Kết nhìn về mặt của Bình rồi định nói nhưng...:

- KYAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!!!

Tiếng hét thảm thiết của Kết do đang chơi tàu lượn siêu tốc đã cản lại lời cô định nói. Lúc lâu sau, đi xuống khỏi khu vực chơi tàu lượn siêu tốc, Bình vỗ nhẹ vào vai Kết nhưng lại nhằm thành Ngự, tay của Bình rụt lại và quay ra chỗ khác, Yết nhìn thấy vậy nên đã nói như thể ám sát:

- Cậu thích Ngự?

- Khùng sao? Tôi chẳng có một chút tình cảm gì đối với Ngự cả!!

Bình trốn tránh sự thật, khuôn mặt cũng nghiêm túc nói ra. Kết đứng gần đó, khuôn mặt cô ánh lên chút đau buồn, có lẽ là vì chuyện của Ngự.

- Chị Ngự...

- Ủa? Em là Ma Kết, bạn gái của Bình sao?

- À...Dạ không phải đâu...Thực ra có chuyện này em muốn nói với chị...Thực ra người anh Bình yêu chính là...

Chưa nói hết câu, Bình từ đâu nhảy tới bịt miệng Kết không cho nói. Và sau đó thì tìm cái cớ khác để đổi chủ đề:

- Hay là tụi mình đi xem phim đi ha?

- Ý hay đó! - Yết đồng tình

Và họ đã cùng nhau đi xem phim “Ngọn gió cuối mùa”, một bộ phim đáng lẽ ra Yết và Bình không nên xem vì đó là phim tình cảm lãng mạn buồn.

- Hức...C...Cảm động quá.... - Ngự than

- Anh Bình...Bộ phim này làm em khóc chảy cả nước mắt rồi...Huhu... - Kết khóc

Bình và Yết ngủ gật nên không hay biết gì, đến khi hết phim họ mới tỉnh dậy. Ngự và Kết đi ra ngoài mua nước rồi nói chuyện vui vẻ, Bình không hay biết gì về quyết định của Kết khi nói tất cả cho Ngự biết.

- Hay là bọn mình đi ăn đi, dù gì cũng tối rồi...

- Thôi khỏi đi, tôi và Kết sẽ đi về cho hai người tận hưởng thời gian lãng mạn...

- Vậy cảm ơn cậu nhen...

Nói xong, Kết và Bình đi về trước, Ngự nhìn sang hướng hai người họ và phân vân không biết Kết nói rằng người Bình thực sự yêu là ai..

- Ngự, em sao vậy?

- À không có gì...Chỉ là em đang phân vân không biết cô bé Ma Kết đó sẽ nói gì với em về chuyện của Thiên Bình thôi...

~ Trên đường đi

~~ Sao anh cản em không cho em nói?

- Chỉ là... Anh nghĩ người con gái anh thực sự yêu không phải là Song Ngự...Mà là một cô gái khác...

- Vậy chúc mừng anh nha!

- Em không buồn và tò mò về người đó sao?

- Không có! Em thấy anh vui là tốt rồi, anh vui thì em cũng vui mà...!

- Em đúng là ngốc mà...

- Anh mới nói gì sao?

- À...Đ...Đâu có gì đâu...Anh chỉ nghĩ hẹn hò cặp thật phiền phức thôi...

- Hoàn chương -

Xin lỗi vì hơi ngắn, các chap đợt sau mình sẽ tập trung về cặp đôi Thiên Yết và Song Ngư nên các bạn đừng có lo lắng nhen!

Arigatou

~

11. Chương 11: Lời Nói Dối Nhẫn Tâm (1)

Đã được 2 tháng kể từ khi Yết và Ngư yêu nhau, tâm trạng của Bình cũng bớt được một chút áp lực nhờ có Kết. Đạo này lại có thêm vài chuyện rắc rối giữa “cô gái của quá khứ” và cả Bảo Bình. Riêng chuyện này thì Dương và Ngư ít được đề cập.

Tại văn phòng của trường, giáo viên hiện đang họp và bàn luận về vấn đề của các học sinh cá biệt. Ngồi nghĩ một lúc lâu sau thì Bảo Bình - chủ tịch của trường lên tiếng:

- Tôi muốn đuổi học em Xử Nữ...

Các giáo viên khác hết hoảng không biết tại sao Bảo Bình đưa ra quyết định như vậy. Thầy hiệu trưởng phản đối nói:

- Tôi không đồng ý việc này! Tại sao lại đuổi học một học sinh mà không có lí do?

- Không phải là không có lí do... Rồi tôi sẽ chứng minh cho các giáo viên ở đây thấy rằng...Quyết định sai lầm của các vị chính là để Xử Nữ ở đây học. Thôi được, việc đuổi học tạm thời trì hoãn... Cuộc họp kết thúc!

Giáo viên vẫn còn thắc mắc về chuyện này...Nhưng vào lúc đó...ở trên sân thượng...

- Haha...Cô sẽ phải trả giá cho những việc mình đã làm thôi...Song Ngư...

“Reng”, tiếng điện thoại của Ngư reo lên, cô mở ra thì là tin nhắn đến: “hẹn cô trên sân thượng!”. Ngư tò mò không biết ai đã nhắn tin nên đã lên sân thượng, Bình không ở trong lớp. Yết không biết nên đã đi theo sau Ngư xem chuyện gì xảy ra...Nhưng khi Yết mở cửa sân thượng thì...

- Xin cô...Tha cho tôi...Tôi không làm gì sai cả...Tôi chỉ yêu anh Yết thôi...

- N...Này...Cậu...

Yết hết hoảng cũng có cả sốc tinh thần, người đang quì xuống chính là Xử Nữ, đầu gối bị chảy máu, tóc thì bị cắt tơi tả, còn tay của Ngư thì đang cầm kéo dính máu... Yết chạy tới và bế Nữ chạy đi, Ngư gọi Yết nhưng cậu không nghe, thậm chí còn quay lại và hét to vào mặt Ngư:

- Im đi! Tôi không ngờ cô là con người độc ác như vậy! Đừng xuất hiện trước mặt tôi nữa!

Nói xong, Yết vội xuống phòng y tế và trị thương cho Nữ. Nữ cười khểnh, nhưng khi Yết nhìn cô ta thì lại giả khóc như thể cô ta là người “bị hại”. Hiện tại, trên sân thượng, Ngư ngồi xuống đất và khóc thảm thiết, tình cờ thay, Bình và Kết đang ở trên sân thượng, họ thấy Ngư nên đã vội vã chạy về hướng của cô và hỏi:

- Chị Ngư...! Chị làm sao vậy? Tại sao...

- C...Chị không sao...Chỉ là chị đau quá...Chị đau lòng quá...

Bình im lặng, hình như là Bình đã biết hết chuyện và đã chứng kiến hết việc xảy ra trước khi Ngư lên sân thượng.

Một ngày lại trôi qua, Bình và Kết quyết định sẽ ở lại nhà Ngư để an ủi cô. Kết cố gắng kể những câu chuyện vui cho Ngư cười. Còn Bình thì gọi điện thoại cho Bảo Bình:

- Chị...Em sắp có chuyện vui cho chị đây...
- Ô hô... Không ngờ người như em cũng có hứng thú với mấy câu chuyện vui...
- Nhưng mà cũng là tin tốt cho chị...Vì “cô ta”, sắp phải tạm biệt thế giới này rồi...

~ Tại nhà Yết

~~ Thiếu gia đã về...

Yết dẫn về cả một người, đó là Xử Nữ, cô ta độc địa và nham hiểm nhưng Yết lại tin vào cái vẻ yếu đuối bên ngoài. Nhưng tối hôm đó, Yết vẫn còn suy nghĩ chuyện buổi sáng trên sân thượng, không biết tại sao Ngư lại hành động như vậy....

- Tôi phải đi...
- Anh Yết! Anh đi đâu?
- Cô im miệng vào đi! Tôi đi đâu là việc của tôi, không can hệ đến cô!

Nói xong Yết bỏ chạy ra ngoài, tìm đến nhà của Ngư, cậu bấm chuông bao nhiêu lần nhưng không ai ra mở cửa. Cậu nhìn vào trong cửa sổ thấy Ngư đang ngồi trên giường và gục mặt xuống khóc, ngoài ra cậu còn thấy cả Kết và Bình đang an ủi nhưng vẫn còn khóc. Yết xiết chặt tay và đau lòng.

Trong khi đó, Nữ đang ngồi gọi điện thoại ột người và nói:

- Tôi đã hoàn thành xong công việc của mình rồi...Việc còn lại, tất cả nhờ ngài đó...
- Được, cô yên tâm...
- Hoàn chương -

12. Chương 12: Lời Nói Dối Nhẫn Tâm (2)

Người đàn ông ở đầu dây bên kia cúp máy. Nữ mỉm cười gian xảo, ngoài trời bắt đầu mưa. Ngư khóc đến sưng cả mắt, sau đó thì thiếp đi. Bình đắp chăn cho Ngư rồi nhờ Kết pha cốc trà gừng đặt lên bàn ở đầu giường kèm thêm đó là một mẫu giấy với lời nhắn: “Tớ và Kết đi về, bao giờ dậy nhớ uống cốc trà để bàn nhé? _ Bình”. Mở cửa ra, Kết và Bình hét hồn khi thấy Yết đang đứng dưới trời mưa, Bình thở dài và nói:

- Trước khi mọi chuyện được làm rõ...Cậu đừng có tiếp xúc với Ngư...

Sau đó thì Kết lấy cái ô để sẵn trong cặp rồi đưa cho Yết nói nhỏ:

- Anh cầm lấy đi, trời mưa coi chừng bị cảm...
- Cảm ơn em...
- Em đi trước!

Họ đi về, may mắn là Bình cũng có chuẩn bị sẵn ô, nên cả hai không bị ướt. Yết vẫn còn đứng đó, ô đã mở ra để che mưa, cậu vẫn suy nghĩ về câu nói của Bình.

- Song Ngư...

Sáng hôm sau, Ngư không đi học, cô bị sốt cao. Kết đã nhờ Ngư và Dương đến chăm sóc. Nghe đâu ra tin đồn, Ngư vì muốn dành người yêu nên đã nhẫn tâm hại Nữ không thể đi học, Bảo Bình tức tối chuyện này nên đã yêu cầu ban kỉ luật của hội học sinh xử lí bằng cách phạt tất cả những người dán cái tờ rơi nhảm nhí này. Trong lớp, Yết đứng ngồi không yên, không biết Ngư ra sao, không biết đầu đuôi câu chuyện là sao.

- Thiên Yết! Cậu đã làm gì Ngư hả???

Giọng nói ngoài cửa hét lên, đó là Nhân Mã, người bạn thân thiết nhất của Yết, họ học chung cùng nhau hồi tiểu học. Mã cũng thích Ngư nên khi biết chuyện này, cậu đã tức tối vô cùng.

- Tôi không làm gì cả! Lỗi tại cô ta!

- Cậu nói dối! Tôi biết trong lòng cậu đang lo cho Ngư! Nếu cậu nói tại Ngư...Vậy chúng có đâu mà cậu nói vậy?

- T..Tôi...

- Tôi làm bạn cậu bao nhiêu lâu nay mà không hiểu cậu sao? Giờ cậu hãy đến Thiên Gia ngay đi!

Yết đau đầu suy nghĩ, mọi chuyện phức tạp dần...

~ Tại tập đoàn Thiên Gia

~~ Ông nói đi! Chuyện này là sao?

- T...Thiên Bình...! Lâu rồi cha con ta chưa gặp nhau...

- Đừng đánh trống lảng! Tôi biết mọi chuyện đều do ông và cô ta sắp đặt! Tại sao ông làm vậy với bạn tôi! Nói!

- Đủ rồi đấy Thiên Bình! Ta nuôi con bao lâu nay mà con dám lớn tiếng với ta sao?

- Nuôi tôi? Ông nói nuôi tôi? Hay là vứt bỏ mới đúng? Ba chị em tôi chưa từng hạnh phúc dù chỉ một lần, nếu nói nuôi tôi thì hãy mau trả lại mẹ cho chúng tôi đây! Người phụ nữ đó cũng đã hại mẹ tôi...Ông thì biết gì chứ?

Đúng lúc đó, Yết lao thẳng vào phòng chủ tịch, thấy Bình ở đó nên cậu đã ngạc nhiên, không hiểu sao mà Bình ở đây... Đến cả Bình cũng ngạc nhiên, không hiểu sao mà Yết ở đây...

- Sao cậu ở đây? - Cả hai hỏi cùng một lúc, cho đến lúc này mọi chuyện mới được sáng rõ...Về mối quan hệ của hai người này:

- Yết...Thiên Bình đây...Chính là anh trai cùng cha khác mẹ của con...!

- SAO?! - Cả hai hét lên

Bình cười khểnh sau đó nói tiếp:

- Có cả “em trai” ở đây rồi thì tôi sẽ làm mọi chuyện sáng rõ về bộ mặt thật của ông và “dì”.... Chính ông và cô ta đã hại chết mẹ tôi...Cũng đồng thời làm cho Ngư bị vu oan là ám sát người phải không?

- Khoan... Thiên Bình...nói thế...Chẳng lẽ...là...

- Không sai, ông ta và mẹ của em đã hại chết mẹ của anh và đây cũng chính là sự khởi nguồn của con nhỏ Xử Nữ đó...

- K..Không thể nào... Anh trai mình là Thiên Bình....không những vậy...Mẹ còn hãm hại Ngư...

Ông Chủ Tịch tức tối, đứng bật dậy khỏi ghế và nói với sự khinh bỉ:

- haha...Bây giờ thì hai đứa các con đã thỏa mãn chưa? Nhưng không lâu nữa...Sẽ có một người bị giết chết thôi... Chính là đứa con gái cả của tập đoàn Kết Gia...

- K...Kết Gia? Chẳng lẽ...là... Ma...Ma Kết??

Bình quay về hướng của Yết và nói to:

- Em mới nói gì? Con gái của tập đoàn Kết Gia là Ma Kết???

- P...Phải... Bao lâu nay Kết che giấu thân phận để không trở lại cái nơi đó nữa...Kết mà trở lại...Thì sẽ bị ép gả cho đứa con trai riêng của mẹ kế nó...

- Ông nói đi! Cô ấy đã bị sao rồi hả??

Đột nhiên có điện thoại reo lên, Yết nhấc máy và đứng đờ người, mồm lắp bắp:

- A...Anh Bình... Ma Kết...Con bé...nó đã...

- Em nói Ma Kết làm sao? hả?

Bây giờ, Ma Kết đang được cấp cứu trong bệnh viện lớn. Bình cùng Yết chạy vào bệnh viện, vì tức tối, Bình đã đâm vào tường và nói:

- Chết tiết...Tại anh mà Kết ra nông nổi này... Kết...Em mau chóng khỏi đi...Làm ơn...Anh xin em...

- Hoàn chương -

P/s: Cho mình xin ý kiến của riêng các bạn về chương sau nhen!

13. Chương 13: Sự Thật Được Tiết Lộ!

- Thiên Gia đối với tôi không quan trọng...Cái quan trọng nhất đối với tôi chính là....

Tình yêu là thứ tình cảm con người trao tặng cho nhau, nó tuy đặc biệt và lãng mạn nhưng lại có thể không hạnh phúc. Có một cuộc chiến tình yêu giữa hai chàng trai và một cô gái. Cô gái đó chọn chàng trai kia, chàng trai còn lại bị bỏ rơi, tình bạn họ ngày càng xa cách hơn... Thế rồi một ngày nọ có một cô gái đến tỏ tình với chàng trai còn lại... Họ đã gặp nhau dưới cơn mưa rào. Chàng trai vẫn chưa hiểu mọi chuyện và cứ coi cô gái đó là em gái. Mọi chuyện rồi cũng sẽ có hồi kết... Một ngày kia, chàng trai nhận ra tình cảm của mình và muốn bảo vệ cô gái đó... Trớ trêu thay, ông ta đã hãm hại cô bạn thân của chàng trai và hại cả cô gái đó...

*

*

*

*

Tại bệnh viện, nơi Kết đang được cấp cứu, Bình lo lắng đứng ngồi không yên, Yết lại càng lo lắng hơn khi biết được mọi chuyện. Khoảng nửa tiếng sau, đèn phòng cấp cứu tắt, ca phẫu thuật đã xong, Bình thấy bác sĩ đi ra ngoài, chạy vội ra hỏi:

- Bác sĩ! Cô ấy sao rồi? Ma Kết có sao không???

- Ca phẫu thuật thành công...Hiện cô bé đang được đưa về phòng chăm sóc đặc biệt... Và còn chuyện này...

- C...Chuyện gì?

- Tôi e rằng... Chân của cô bé khó có thể đi lại....Xương cổ chân bị chấn thương nặng, nhưng nếu mà khi cô bé tỉnh và chịu vật lý trị liệu thì khả năng đi lại có thể đạt tới 85%...

- Vậy bây giờ...Tôi vào thăm cô ấy được không?

Bác sĩ gật đầu, Bình và Yết vào thăm, Kết có dáng vẻ yếu ớt và vô cùng đáng thương, đôi bàn chân nhỏ nhắn được băng bó lại cẩn thận, Bình đi tới bên cạnh giường bệnh...nhắm lấy tay Kết và nói nhỏ:

- Kết...Anh xin lỗi...Vì anh mà em phải chịu khổ...Vì anh mà em luôn mỉm cười trong nỗi bất hạnh... Anh xin lỗi...

Flash Back

Tại thời điểm trước khi xảy ra tai nạn...

- Ma Kết! Em đi đâu vậy? Sắp chuông rồi đó!

- Em quên mất một thứ ở cửa hàng Fresh Love! Em đi rồi về ngay!

- Để anh đi cùng em!

- Dạ thôi không cần đâu...Em tự đi được rồi!

- Vậy đi cẩn thận nha!

Nói xong, Bình đi vào trường, Kết chạy ra cửa hàng... Khoảng lúc sau, Bình nhận được một cuộc điện thoại và nghe được tất cả mọi chuyện là do “ông ta” làm, cậu chạy vội vã đến Thiên Gia và hỏi rõ mọi chuyện. Còn về phần của Kết thì sau khi tìm lại món đồ, cô đã chạy vội vã đến trường....

Nhưng không may thay, một người đàn bà đã nhắm vào Kết và phóng xe đâm thẳng vào cô bé.

End Flash Back

Yết nhìn ra ngoài cửa sổ, cùng lúc đó, ông quản gia của Thiên Gia bước vào trong phòng khẽ cất tiếng:

- Thưa thiếu gia...

Yết và Bình quay ra, họ ngạc nhiên. Ông quản gia nói tiếp:

- Cuối cùng... Hai thiếu gia đã gặp lại nhau...

- Ông nói vậy là sao? - Bình và Yết hỏi đồng thanh

- Chuyện này đã diễn ra từ khi Thiên tiểu thư được sinh ra...

- Ý ông nói là chị Thiên Xứng?

- Phải, khi tiểu thư ra đời, ông chủ đã vô cùng hạnh phúc nhưng rồi cho đến khi tiểu thư được 3 tuổi, phu nhân lại sinh thêm được Bình tiểu thư và 5 năm sau thì sinh được Bình thiếu gia... Phu nhân do sinh được 3 người con nên sức khỏe đã yếu hơn trước. Ông chủ vì vậy mà đã nảy sinh hiểu lầm... Khi ba chị em này một lớn nhưng họ không có một điểm nào giống ông chủ nên ông ấy nghĩ phu nhân có tình nhân ở bên ngoài... Và phu nhân do quá đau lòng nên bệnh trở nặng hơn... Còn ông chủ thì đến lúc đó đã có người phụ nữ khác ở ngoài... Người đàn bà đó đã đe dọa phu nhân và phu nhân bị đuổi đi cùng với 3 đứa con... Cho đến lúc Bình thiếu gia tròn 3 tuổi thì phu nhân qua đời. Người tình của ông chủ đến khi đó đã sinh ra Thiên thiếu gia...

- Vậy rút cục thì... Mẹ tôi cũng bị chết oan... Còn về cái người tôi yêu suốt bao nhiêu năm qua? Cô ta là người như thế nào?

- Cô gái đó em họ của Kết tiểu thư và là em gái của Nữ tiểu thư... Vì ghen tuông về vẻ đẹp của Kết tiểu thư nên đã đi phẫu thuật thẩm mỹ khi được 6 tuổi... Cô ấy không biết và đã làm theo lời của của chị gái mình là Xử Nữ tìm cách hãm hại Kết tiểu thư...

- Còn tai nạn...

- Tai nạn đó là do phu nhân thứ (ở đây ám chỉ người vợ thứ 2) đã lên kế hoạch và sai bảo ông chủ làm...

- V...Vậy ra là người phụ nữ đó làm...

- Còn có cả chuyện của Tử tiểu thư nữa...

- Tử...Tử tiểu thư? - Yết có vẻ rất ngạc nhiên khi nghe đến đây, cậu còn ngạc nhiên hơn cả cái chuyện mẹ của mình hãm hại người mình yêu thương.

- Tử tiểu thư tôi nói ở đây chính là Sư Tử, tiểu thư chính là con gái lớn của hiệu trưởng trường Hoàng Đạo. Cô ấy che giấu thân phận cũng giống như Kết tiểu thư để chối bỏ hôn ước định sẵn... Và tôi còn nghe nói...Cô ấy được định sẵn là kết hôn với cậu đó...Thiên thiếu gia...

- Bảo sao mà mẹ tôi cứ nhắc đến “Tử tiểu thư”...thì ra...

- Cô ấy cũng đã chối từ cái hôn ước này... vì tiểu thư biết cậu yêu cô Song Ngư...

Ngư hiện vẫn đang được chăm sóc ở nhà, ở bệnh viện thì không khí trở nên căng thẳng. Yết và Bình nhìn nhau sau đó Bình nhìn Kết...Cậu nắm lấy bàn tay yếu đuối của Kết...Sau đó thì lấy tay còn lại xoa đầu Kết rồi nói:

- Ma Kết... Cuộc chiến này sắp kết thúc rồi...Anh sẽ trả thù cho em...Và cả người thân của anh nữa...

- Anh Bình...Em sẽ giúp anh... Bây giờ... Mọi chuyện sẽ chấm dứt ngay từ phút đầu tiên... Song Ngư...Em chờ anh...Anh sẽ giúp em trả thù...

__Hoàn chương__

Các bạn ỉnh xin ý kiến !

~

14. Chương 14: Kết Thúc

Bảo vệ Kết là việc Bình luôn mong muốn thực hiện... Bên cạnh Ngư là chuyện Yết sẽ làm... Cuộc chiến sẽ kết thúc... Tình cảm giữa họ sẽ càng sâu đậm hơn, gắn bó hơn và tình anh em giữa Bình và Yết sẽ tốt hơn.

Tại trường Hoàng Đạo, Bảo Bình đang ngồi xem lại danh sách học sinh của trường thì nhận được tin nhắn từ Bình. Cô mỉm cười và nói:

- Ái chà... Thì ra không cần mình thẳng nhóc cũng đã làm sáng tỏ mọi chuyện...Mai phải đi thăm Kết mới được...

“Cộc cộc”, tiếng gõ cửa phòng của Bình, hình như là có người đến gặp Bình.

- Mời vào!

Bước vào trong là cô em gái của Xử Nữ, khuôn mặt như sắp khóc. Bình thấy ngạc nhiên, sau khi hỏi thì cô gái đó đem một tờ giấy ra, đó là đơn xin thôi học. Bình không nói gì, đứng suy nghĩ một lúc lâu rồi thở dài nói:

- Cái đơn này...Tôi không chấp nhận...

- Dạ?

- Nếu như muốn chuộc tội thì cô hãy tiếp tục học ở đây... Chỉ có vậy...Tôi mới có thể tha thứ cho cô...

- C...Cảm ơn chị...

Cô nhóc đi ra ngoài, có vẻ như cô đã được tha thứ. Hiện tại, ở văn phòng chủ tịch của tập đoàn Thiên Gia, Bình và Yết đang ở đó, không khí vô cùng căng thẳng, ở đó còn có cả mẹ của Yết, bà ta lo lắng. Yết nói:

- Mẹ...Mẹ mau nói hết đi! Tại sao mẹ lại giết chết mẹ của anh hai?

- A...Anh hai? Nó không phải anh của con! Nó đã bao nhiêu lần định chiếm cái quyền thừa kế của con!

- Nói dối! Anh Bình không bao giờ quan tâm đến cái quyền này cả...Ngược lại...Mẹ lại ép con phải giữ cái danh dự này mặc dù con không muốn! Mẹ còn hãm hại Song Ngư...làm cô ấy bị nói oan còn có cả Ma Kết nữa... Mẹ tính hãm hại tụi con đến bao giờ??

Bình im lặng một lúc lâu, sau đó thì nói:

- Suy cho cùng...Bọn tôi vẫn là người bị hại, còn nữa, tuy tôi không biết tình cảm mẹ con hai người thế nào nhưng nếu Yết có một người mẹ thế này thì thật là tồi tệ...Bà cũng sắp đến số rồi đó...

- Mày im miệng! Mẹ của mày đã cướp chồng của tao! Còn sinh ra 3 đứa con không giống ông ấy nữa!

- Bà đã sai rồi! Tuy không giống nhưng sao có thể nói là mẹ tôi có người tình ở bên ngoài! Mẹ tôi yêu ông ta suốt bao nhiêu năm vậy mà lại bị phản bội...Đúng là đồ sói giả nai!

Đúng lúc đó, cảnh sát đi tới, bà ta hốt hoảng đứng bật dậy, họ đi tới cầm tay bà ta lại và cả ông chủ tịch. Bình nói:

- Tôi đã có đủ chứng cứ và đã giao nộp cho cảnh sát...Họ đã xác minh lại và quả nhiên không sai! Chính hai người đã làm đủ mọi chuyện để hãm hại người bị oan...!

- Mẹ...Ba...Con xin lỗi nhưng con không thể chấp nhận người mẹ và người ba nào như thế cả...!

Họ cúi gằm mặt và được dẫn về trụ sở cảnh sát. Bình thấy Yết buồn nên đã vỗ vào vai Yết và an ủi:

- Này...Đừng có buồn nữa! Bây giờ về nhà mà an ủi Song Ngư đi! Cậu ấy đang rất buồn đó!

- Anh hai.... Cảm ơn!

Ngay sau đó, Yết chạy vội về đến nhà của Ngư. Còn Bình thì gọi điện đến bệnh viện (thực ra cái bệnh viện mà Kết đang nằm chính là bệnh viện của Thiên Gia), bất ngờ nghe được tin Kết tỉnh lại, cậu đã vội vã chạy đến bệnh viện. Khoảng 25 phút sau, Bình đến nơi, chạy lên phòng bệnh của Kết, các bác sĩ đang ở đó. Bình nói:

- K...Kết tỉnh rồi sao?

- Anh Bình....!

Bình chạy đến bên cạnh Kết, cậu nắm lấy tay Kết. Bác sĩ ở bên cạnh đó nói:

- Thưa thiếu gia... Tình trạng của tiểu thư hiện đã ổn định hơn rồi... Còn chuyện vật lý trị liệu tôi cũng đã nói với tiểu thư...Tiểu thư nói muốn thiếu gia quyết định... Vậy nên...

- Chuyện vật lý trị liệu... Tôi đồng ý! Chỉ cần mấy người làm cho cô ấy đi lại là được!

Trong khi đó, tại nhà Ngư...

- A...Anh Yết...

- Ngư...Anh xin lỗi...Vì anh mà em chịu khổ rồi...

- Anh Yết....

- Đừng khóc nữa... giờ thì đến trường cùng anh đi!

Tại bệnh viện...

- Vậy việc vật lý trị liệu cũng đã được xếp lịch! Thiếu gia, tiểu thư sẽ được trị liệu mỗi ngày sau giờ học! Giờ tiểu thư có thể xuất viện rồi ạ... Xin thiếu gia đừng để tiểu thư ngã khỏi xe lăn...Nếu không sẽ có tổn thương nặng nữa đấy ạ!

- Được rồi, vậy tôi xin phép đi!

Trên đường đi về trường, Bình có đưa cho Kết một tờ giấy, tờ giấy có viết tiêu đề ngay ở giữa là “Bắt đầu khởi đầu mới”. Kết hỏi, sau đó thì Bình giải thích, thì ra đó là cuộc thi ở trường, cuộc thi được tổ chức hàng năm trước khi học sinh nghỉ hè, cuộc thi này là cuộc thi lớn nhất trong năm của trường Hoàng Đạo, mục đích là để học sinh thể hiện ưu điểm của mình. Kết muốn thử sức tham gia.

-Ồ! Nhìn xem ai kia?

Kết và Bình nhìn thấy Yết đi cùng Ngư. Kết lên tiếng:

- Chị Ngư! Anh Yết!

- A! Ủa? Bé Kết làm sao mà ngồi xe lăn thế kia?

Ngư ngạc nhiên, có vẻ như tinh thần của Ngư đã được phần chấn hấn lên. Còn bây giờ thì đang lo lắng cho Kết. Kết cười và nói:

- À...Thực ra là em gặp tai nạn không may nên đã bị chấn thương ở chân. Nhưng chị yên tâm đi, anh Bình đã giúp em vật lý trị liệu rồi! Chân em sẽ sớm khỏi thôi!

- À há! Bình!

- C...Cái gì? - Bình hốt hoảng trả lời

- Thôi không có gì! - Ngự nói

- Ặc... Thôi đi vào hội trường đi! Sắp phải tập trung gấp rồi đó!

Khoảng 15' sau, tất cả học sinh tập trung đầy đủ, chủ yếu là nghe Bảo Bình - chủ tịch của trường phát biểu về cuộc thi sắp tới. Sau cùng, cô đã thông báo một chuyện hoàn toàn bất ngờ:

- Tôi xin được thông báo chuyện này! Em Xử Nữ, học sinh của khối 10, lớp B, sẽ bị đuổi học vì tội có tình gây thương tích cho chính mình và hãm hại bạn bè!

Cả trường xôn xao, vậy là mọi chuyện đã được sáng tỏ, cũng đã kết thúc. Sau đó thì Nữ phải chuyển trường. Cũng đồng nghĩa với việc mọi chuyện từ màu đen thành màu hồng, Yết và Ngự tình cảm ngày càng sâu đậm hơn, còn việc trị liệu cho Kết cũng khá là ổn, chân của cô cũng đã có thể đi lại được chút ít.

Mọi chuyện rồi cũng sẽ có hồi kết tốt đẹp....

__ Còn nữa __

15. Chương 15 - Chương Cuối: Hạnh Phúc Mới Sẽ Được Viết Lên Trang Giấy Trắng Này

Nếu có ai hỏi về tình bạn đẹp nhất thì đó là Thiên Bình - Song Ngự. Nếu ai hỏi tình yêu đẹp nhất thì chính là Thiên Yết - Song Ngự. Nếu hỏi cặp đôi dễ thương thì là Ma Kết - Thiên Bình. Nếu hỏi cặp đôi phiền phức thì có Bạch Dương - Kim Ngưu. Tình bạn lâu năm là Nhân Mã - Thiên Yết.... Và cả một cặp đôi bí ẩn... Bảo Bình - Cự Giải....

Những người đã ở bên họ suốt nhiều năm qua...Những người mà họ coi trọng như chính bản thân mình... Song Tử - anh trai của Song Ngự, một người đã hi sinh bản thân vì em gái. Cô nàng Sư Tử chính là người con gái mà Song Tử yêu nhưng không ai biết. Thiên Xứng - một cô chị gái đảm đang, hết mình vì gia đình và hạnh phúc của hai đứa em của mình - Thiên Bình và Bảo Bình.

Có những người vì sự đố kị, ghen tuông, thù hận mà đã trở nên ngông cuồng...Cũng chỉ vì muốn được yêu, được chú ý...Đó là Xử Nữ...

*

*

*

*

Xấu hay tốt thì cũng có một cái kết thúc, một cái hồi kết tốt đẹp về chính họ..

*

*

*

5 năm sau...

- Aizzzzz! Muộn mất rồi! Đi lẹ lên coi!

- Chị đúng là! Ngày quan trọng bao giờ cũng đến muộn!

Không sai, Bảo Bình luôn là người đến ngày quan trọng thì lại ngủ quên. 5 năm cũng đã trôi qua, chân của Kết cũng đã đi lại bình thường nhưng cần phải chú ý hơn khi đi đứng. Bảo Bình hiện đã kết hôn với Cự Giải, học đang làm chung ở tiệm cafe, tập đoàn Thiên Gia đã được người khác quản lý và lên chức chủ tịch. Còn nói đến ngày quan trọng hôm nay.... Đó chính là lễ cưới của Yết và Ngự.

- Chị! Em đến đón Kết, chị cứ đi trước cùng anh rể đi nhé!

- Rồi rồi! Thôi chị đi đây!

Bình chạy đến nhà Kết, Kết đã chuyển ra nơi khác để ở, hiện tại nhà của Kết đang ở nằm ở khu phố lớn. Đến nơi, Bình thấy Kết đang đứng ở ngoài cửa đợi cậu. Bình nói:

- Kết! Xin lỗi để em đợi!

- Không sao đâu...Em nghĩ là tại chị Bảo Bình nên anh mới muộn việc...!

- Vậy ta đi thôi!

Tuy có vẻ thân thiết nhưng Bình vẫn chưa nói tình cảm thật sự của mình cho Kết biết, cô bé luôn mong đợi cái ngày đó, cái ngày Bình nói ra tình cảm của cậu dành cho cô. Đôi lúc Kết có vẻ buồn bã, lo lắng...Sợ rằng Bình không thích mình mà cậu thích người khác...Một sự hồn nhiên vui tươi của cô bé thực sự đã làm cho Bình cảm kích và động lòng...

“Anh Bình, em thích anh nhiều lắm đó”, bao nhiêu lần nói như vậy nhưng vẫn chưa được trả lời, 5 năm trôi qua, tình cảm không thay đổi, sẽ có một sự khởi đầu mới cho cô nàng và anh chàng này...

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

Tại phòng cô dâu...

- Trời ơi ~ Ngư à em xinh quá đi!!!!

- Cậu quá là xinh luôn đó đấy Ngư!!!!

- Ước gì tớ được mặc váy cưới một lần...

Ngày hôm nay, Song Ngư và Thiên Yết sẽ có được hạnh phúc mà cả đời chỉ trải qua một lần...Chính là kết hôn. Thật tâm mà nói, nếu chỉ có một lần duy nhất thì đứa con gái nào cũng muốn nhưng lại có một người lại không muốn điều đó... Chính là Sư Tử.. Hiện tại Tử đang bị F.A, đã bao nhiêu lần và bao nhiêu chàng trai đến tỏ tình nhưng cô lại từ chối và nói mấy câu phũ phàng như “Tôi không thích”, “Đẹp”, “Không thích”, “Tôi ghét”.... Có lẽ cô nàng này vẫn đang nhớ tới Song Tử...Tuy là cậu ấy đã không còn trên thế giới này nữa.

“RẦM”, trên đường đi đến lễ đường, Tử đâm phải ai đó...thì ra là Nhân Mã... Tử bực mình và nói lớn tiếng:

- Đi đứng kiểu gì thế hả?

- Xin lỗi...Tử này... cậu làm bạn gái mình nha?

- C...C....Cái gì? Tên kia! Cậu thích Ngư mà? Sao mắc mớ gì lôi tôi vào theo hả?

- Chẳng phải hôm nay Ngư kết hôn sao?

- Dù vậy tôi cũng không thể chấp nhận điều này!

- Hê....Mặt cậu đỏ hết lên rồi kìa Tử!

- H...Hả?

Mặt của Tử đỏ hết cả lên, cô nàng như thể là Tsundere vậy (>////<), không="” hiểu="” sao="” mà="” khi="” nói="” chuyện="” với="” mã="” lại="” có="” cảm="” giác="” hồi="” hộp="” và="” lo="” lắng,="” hình="” như="” là="” bắt="” đầu="” yêu="” rồi...="” cả="” hai="” đứng="” dậy,="” tử="” muốn="” bỏ="” chạy="” về="” nhà="” nhưng="” mã="” nắm="” lấy="” tay="” cô="” và="”>

- Này...Tính đi đâu vậy? Nếu bỏ trốn thì mình không cho phép cậu đâu à nha!

- G...Gi chứ? Cậu nói như thể tôi là bạn gái cậu không bằng!

- Bây giờ thì có đó! Chỉ cần nhìn thấy biểu hiện trên mặt cậu là tớ biết cậu đang cảm thấy lo lắng và hồi hộp trong lòng rồi...!

- H...Hả? Cậu là chuyên gia tâm lý chắc?

- Là chuyên gia của riêng cậu!

- Hả?? C...Cậu...

- Thôi đi nào!

Nói xong, Mã nắm lấy tay Tử rồi chạy thật nhanh đến lễ đường. Tử cho rằng điều này thật vô lý vì từ bé tới giờ Tử chỉ nghĩ đến một mình Song Tử nhưng không hiểu sao, giờ cảm giác lại khác xưa đến vậy.. “Anh Tử....Nếu em thích người khác...thì liệu anh có chấp nhận không?”, suy nghĩ của cô nàng này luôn là như vậy...Và câu chuyện này...Sẽ lại có một cặp đôi dễ thương nữa...

- Trời ơi! Anh là con người thế nào vậy hả?

- Anh xin lỗi...Chắc anh tính sai giờ nên bây giờ đường đi mới tắc như vậy....

Bảo Bình nổi đóa với Cự Giải. Trên đường đi thì gặp phải một chuyện cởn con thường xuyên gặp...Tắc đường. Họ đã kết hôn được 3 năm kể từ khi Bình tốt nghiệp đại học. Bây giờ Bảo Bình vẫn đang quản lý với vai trò là chủ tịch của trường Hoàng Đạo, ngoài giờ làm thì cô có làm việc ở tiệm cafe, còn Cự Giải thì lo lắng cho công việc ở quán cafe. Cậu luôn luôn bị Bảo Bình bắt nạt cho nên Thiên Bình mới nói ” Anh rể mà cưới chị gái em thì chỉ có chịu khổ thôi”...Quả nhiên không sai, họ đã bắt đầu hẹn hò từ hồi học cuối cấp 2 nhưng không ai biết vì học xong cấp 2, Bảo Bình bỏ học luôn do tâm trạng không được tốt về cái chết của Thiên Xứng. Thỉnh thoảng họ cũng liên lạc cho nhau...

*

*

*

*

*

Về phần của Dương và Ngưu, cặp đôi ồn ào và phiền phức nhất sau khi tiết lộ thân phận của mình với danh nghĩa là thành viên của hội học sinh thì cùng lúc họ tốt nghiệp ra trường. Nhờ đó mà ở trường hàng năm lại tuyển thành viên cho hội học sinh. Họ vẫn chưa tính đến chuyện kết hôn.

*

*

*

*

2 tiếng sau, hôn lễ bắt đầu, thật may là đông đủ. Lần này, Xử Nữ đã biết lỗi lầm của mình nên đã đến đây chuộc lỗi. Ngự và Yết cũng đã tha thứ cho cô ta. Sau khi hôn lễ kết thúc, mọi người ăn mừng hạnh phúc của họ. Phải nói là Ngự thật may mắn khi được một anh chàng điển trai như Yết yêu. Ngự và Yết đi đến chỗ của mấy người bạn đang đứng, trong đó có cả Kết và Bình. Ngự nói:

- Mã và Tử...Hai cậu đang...

- Bọn mình đang hẹn hò đó! Tuy là mình mới bị đá...!

- Xem ra đúng là hai người hợp nhau thật...

- Cảm ơn nha!

Ngự quay đi tìm Kết và Bình thì thấy hai người đang đứng nói chuyện với nhau vui vẻ, thấy Kết có vẻ vui vì bó hoa lúc này bắt được... Ngự nói:

- Kết... Trông em có vẻ vui nhỉ?

- Đương nhiên rồi! Kết ở bên cạnh Bình lại còn được nhận bó hoa hạnh phúc thì phải vui chứ? - Yết nói

- Bình này... Bao giờ cậu mới có bạn gái vậy?

- À...Chuyện này...

Khuôn mặt của Kết bỗng nhiên xuống sắc, cô bé sợ rằng tình cảm của cô mãi chỉ dừng lại ở tình cảm anh em. Bình nhìn Kết, sau đó quay sang nhìn Ngự và Yết, nói:

- Mình có bạn gái rồi!

- Hả? Từ lúc nào?

Yết và Ngự ngạc nhiên, mấy đứa bạn ở xung quanh cũng ngạc nhiên theo, họ bắt đầu vây quanh Kết và Bình. Kết ngạc nhiên cũng không kém, cô bé ngược đầu lên nhìn Bình. Bình nhìn Kết rồi vỗ đầu cô bé, quay sang nhìn mấy đứa bạn xung quanh nói:

- Mình xin giới thiệu với tất cả... Đây chính là bạn gái mình...Ma Kết...!

- Chúc mừng nha Kết! Cuối cùng bó hoa này cũng đã mang lại hạnh phúc cho em rồi!

Mọi người ai cũng mừng cho cặp đôi dễ thương này, suốt bao nhiêu năm qua, dù không nghe Bình nói lên được một tiếng yêu nhưng trong lòng lại thấy hạnh phúc... Lớn lên từng chút một...Cô nàng càng buồn hơn...Nhưng nó đã chứng tỏ rằng cô đã trưởng thành hơn. Bây giờ thì hạnh phúc vô cùng...!

Kết nhìn Bình và mỉm cười hạnh phúc, hạnh phúc của cô bé Kết vui vẻ, hồn nhiên này...Chính là hạnh phúc của anh chàng Thiên Bình lạnh lùng nhưng tốt bụng kia...

- Anh Bình... Cảm ơn anh...!

Đúng như tiêu đề " Hạnh phúc mới sẽ được viết lên trang giấy trắng này ", hạnh phúc của 12 cung hoàng đạo, từng cặp đôi một, ai cũng có thể nhận được hạnh phúc, dù tốt hay xấu... Dù là đơn phương hay F.A.... Họ cũng tìm được tình yêu mới của mình.... Giờ đây, hạnh phúc nhất chính là Yết và Ngự... Cuộc sống của họ bắt đầu... Một cuộc sống luôn có một ánh hào quang chào đón họ...

*

*

*

- Anh Bình này.... Em cảm ơn anh vì đã chấp nhận tình cảm của em...

- Ừm.... Chắc là em cũng đợi ngày này lâu rồi phải không?

- Dạ! Anh này... Anh có thích em không?

- Không....

- Vậy sao...

- Anh không thích em.... Mà là anh yêu em...

- Anh Bình!

Kết ôm chầm lấy Bình. Hạnh phúc của họ sẽ mãi mãi như vậy... Cũng giống như... ” Chuyện tình Thiên Yết và Song Ngư ”

- Hết -

Cảm ơn các bạn đã theo dõi truyện của mình suốt thời gian qua! Xin chân thành cảm ơn!

P/s: Mình yêu các bạn Readers!!!!!!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuyen-tinh-thien-yet-va-song-ngu>